கல்கி

அடுத்த இதழில்

எஸ். ரங்கநாயகி எழுதும்

[illegible] ராட்டினம்

புதிய தொடர் கதை ஆரம்பம்

KALKI
11.1.1970
40 காசு

இப்பொழுது அவளைப்பாருங்கள்!

அமுல்ஸ்ப்ரே

தாய்ப்பாலுக்குப் பதிலாகப் புகட்டச் சிறந்தது.

கல்கி

சௌமிய, மார்கழி 27
1970, ஜனவரி 11

[illegible]	—	3
[illegible]	—	4
[illegible]	—	6
[illegible]	—	9
[illegible]	—	10
[illegible]	—	21
[illegible]	—	22
[illegible]	—	23
[illegible]	—	26
[illegible]	—	29
[illegible]	—	32
[illegible]	—	35
[illegible]	—	37
[illegible]	—	43
[illegible]	—	52
[illegible]	—	54
[illegible]	—	61
[illegible]	—	64
[illegible]	—	67

SWARAJYA ANNUAL NUMBER 1970

The Swarajya Annual Number 1970 will be released on January 23, the birth anniversary of Khasa Subba Rau, Founder-Editor of Swarajya, to whose hallowed memory it is dedicated.

In tune with the traditions established by the previous Annual Numbers, the Swarajya Annual Number 1970 is a sumptuous publication containing over forty solid articles ranging over the vast field of political, economic, social and cultural conditions of our country. Each article is written by highly eminent writers and carries with it the stamp of intimate knowledge, critical acumen and mature judgment. The malaise afflicting our society is elaborately analysed in a spirit of constructive criticism. The volume offers rich fare for the intelligentsia and is a useful commentary on current affairs.

Choice illustrations and telling thoughts culled from the utterances of eminent commentators on current affairs add weight and value to the publication.

Price: Rs. 5/- per copy - postage Re. 1/- extra

Ceylon: Rs. 6/- (in Ceylon currency) and other Foreign Countries: Rs. 10/-

Register your copy in advance with your news agent

The Manager: 'Swarajya' - Kalki Buildings - Madras-31

நாடு பற்றி எரியும் போது சங்கீத சாதகம்

தமிழ்த்திருநாடு தன்னைப் பெற்ற
தாயென்று கும்பிடடி பாப்பா — பாரதியார்

மலர் 39 □ இதழ் 24

உண்மை அறிவு புகட்டுவோம்

சுதந்திரக் கட்சியின் புதிய தேசிய நிர்வாக சபை அமைக்கப் பட்டிருக்கிறது. அடுத்த இரண்டாண்டுப் பணியை இந்த நிர்வாக சபை தொடங்குகிறது. அதற்கு மனப்பூர்வமான நல்வாழ்த்து வழங்குவது என் கடமை. சுதந்திரக் கட்சி பணக்காரக் கட்சி என்று பலர் மனத்தில் அபிப்பிராயம் இருக்கலாம். ஆனால் உண்மையில் சுதந்திரக் கட்சி, ஏழைக் கட்சி. இப்போதைய தேர்தல் நடைமுறைக்கு ஆகும் அளவில் செலவிட அதனால் இயலாது. தாமே சொந்தமாகச் செலவழிக்கக் கூடிய அபேட்சகர்கள் சாம்ராஜ்யத்தைப் பகைத்துக் கொண்டு சுதந்திரக் கட்சியின் சார்பில் தேர்தலுக்கு நிற்க விரும்புவதில்லை. தேர்தல் நடைமுறைகள் அடிப்படையில் மாறவேண்டும். கட்சிகளுக்கும், அபேட்சகர்களுக்கும் ஆகும் செலவில் பெரும் பகுதியைச் சர்க்காரே ஏற்பதற்கு முன் வரவேண்டும். அந்த நிலைமை ஏற்படும் வரை தேர்தல் வெற்றி மூலம் நேரடியாக அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றுவது பற்றிச் சுதந்திரக் கட்சியினராகிய நாம் கவலைப்படலாகாது. நாம் அதிகாரத்தை நாடும் குழுவினர் அல்ல. மக்களுக்கு நல்லறிவு புகட்டும் பணியே நம்முடையது. இதைப்பற்றிப் பெருமைப்பட வேண்டும். நமது பொருளாதார, ராஜீயக் கொள்கைகளைச் சுறுசுறுப்பாக வற்புறுத்தி வர வேண்டும். சுலபத்தில் ஏமாறக்கூடிய மக்களைக் கவருவதற்காகக் கீழ் நிலைக்கு நாம் போகக் கூடாது. மக்களுக்குப் பிரச்னைகளைப் பற்றிய விஷய ஞானத்தை அளிப்பதே நமது ஸ்வதர்மம். வோட்டுக்காகச் சமரசம் செய்து கொண்டு இப்பணியைக் கைவிடலாகாது. தனி அபேட்சகர்களின் யோக்கியதையையே கட்சியின் இறுதித் தகுதி பொறுத்து இருக்கிறது. நமது அங்கத்தினர்களில், அல்லது அபேட்சகர்களில் குடிகாரர்களாகவும், அற வழி செல்லாதவர்களாகவும் அரை டஜன் பேர் இருந்தால் கூடக் கட்சி அனைத்துக்குமே கெட்ட பெயர் வந்துவிடும்.

இப்போதுள்ள ஆளும் கட்சியினர் நம்மைப் பழிப்பதற்காக நாம் பயப்பட வேண்டியதில்லை. நம்மைப் பிற்போக்காளர் என்று கூறுபவர்கள் பொருளாதார உண்மைகளை அறிந்திருக்கவில்லை. அவர்களுக்குப் பிரத்தியட்ச உணர்வும் இல்லை. அவர்கள் வோட்டுக்காக வாக்குறுதிகளை அள்ளி வீசிக் கோஷங்களை எழுப்புகிறவர்கள். அவர்கள் அதிகாரப் பதவியிலிருந்த போதிலும் நாம் பயப்படலாகாது. காந்திய மார்க்கத்தைப் பின்பற்றும் நமது பொருளாதார, ராஜீய கொள்கைகளுக்கே மதிப்புக் கொடுத்துச் செயல்படுவோமாக. சத்தியம்தான் நமது திசைகாட்டி. அதிலிருந்து பிறழக் கூடாது என்ற பயமிருந்தால் போதும். சத்தியம், பொருளாதார விவேகம் ஆகியவை அழியாதவை. அவற்றை அறியாமையிலும் அசத்தியத்திலும் திளைப்பவர்கள் ஏகமிருக்கிறார்களே என்பதற்காக நாம் புறக்கணிக்கலாகாது. அதிகார பீடங்களிலிருந்தும் அதிகாரத்தின் மூலம் நன்மை அடைபவர்களிடமிருந்தும் கிளம்பும் கோஷங்களைப் பற்றி அஞ்ச வேண்டாம். நமது ஸ்வதர்மப்படி மக்கள் மனத்திலிருந்து அறியாமையை விலக்குவோமாக.

தேசமனைத்துமே முனைந்து பாடுபட்டுப் பொருளுற்பத்தியைப் போதிய அளவுக்குப் பெருக்க வேண்டும். அந்த நிலைமை கைகூடும்வரை ஏழைகளின் வாழ்க்கை நிலையைச் சீர்படுத்திப் பிறருக்குச் சமமாக இருக்கச் செய்ய முடியாது. இப்போது பேசப்படும் சோஷலிஸத்துக்கும் உற்பத்திப் பெருக்கே அடிப்படைத் தேவை. ஆனால் இன்றைய சோஷலிஸப் பிரசாரம் துவேஷத்தையே மையமாகக் கொண்டுள்ளது. துவேஷத்தால் செல்வம் விளையாது; மாறாக உற்பத்தி முறைகள் பாதிக்கப்பெறும்.

சர்வாதிகார சோஷலிஸ முறையின் கீழ் தொழிலாளர் அடிமை நிலைக்குத் தாழ்ந்து விடுவர். இப்போதுள்ளதைப் போன்ற கூட்டு பேர உரிமைகள் முதலியவை பறிபோய் விடும். முழு சர்வாதி

காரத்தில் இந்தத் தொழிலாளரின் நிலைமை என்ன என்பதையும், ஜப்பான், செக்கோஸ்லோவேகியா ஆகிய நாடுகளின் நிலைமை பற்றியும் நம் தொழிலாளர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லியாக வேண்டும். அரசுடைமை ஆதிக்கத்திலும், கம்யூனிஸ வாழ்க்கை வழியிலும் நமது நிலைமை என்னவாக இருக்கும் என்பதை அவர்கள் தெரிந்தறியச் செய்ய வேண்டும்.

சுதந்திரக் கட்சி அமைக்கப்பட்டது பற்றி ராஜேந்திர பிரசாத் பின்வருமாறு எழுதினார்: ''ஜனநாயக அமைப்பில் ஆளும் கட்சியைப் போலவே கட்டுக்கோப்புள்ள எதிர்க்கட்சியும் அவசியம் என்பதை அவர் (ராஜாஜி) சமயத்தில் உணர்ந்து, சுதந்திரக் கட்சியைத் தோற்றுவித்திருக்கிறார். அதற்குத் தனி வேலைத் திட்டம் உண்டு. அது காங்கிரஸ் திட்டத்தினின்று மாறுபட்டது. மக்களின் ஆதரவு கிடைத்தால் அது இப்போதுள்ள திட்டத்துக்கு மாற்றுத் திட்டமாகவும் உருப்பெறக்கூடும். கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி நீங்கலாக வேறு எந்தக் கட்சிக்கும், காங்கிரஸ் திட்டத்தினின்று மாறுபட்டதாக இவ்வளவு தெளிவாக வரையறுக்கப் பெற்ற வேலைத் திட்டம் கிடையாது.''

தவறான பொருளாதாரம், இன, மத, வர்க்க துவேஷங்கள் ஆகியவற்றிலிருந்து மக்களின் மனத்தைத் திசை திருப்பி விடுவது நமது பணி. காங்கிரஸில் ஏற்பட்ட சோர்வின் காரணமாக இப்பணி முன்னேறிச் சுலபமாகி விட்டது. பொது நலனைப் பற்றிய நமது கருத்துக்களைச் செயல்படுத்துவதற்குக் காங்கிரஸ் இருப்பது கருத்துக்கு மேல் வாய்ப்புப் பெற்றிருக்கும் அம்மையத்தில் பலவீனமாகிக் கொண்டுள்ளது. இதுவே நாம் சரியான கொள்கைகளை உருவாக்குவதற்குத் தக்க தருணம். சுதந்திரக்கட்சி எதற்காகப் பாடுபடுகிறது என்பதைப் பற்றிய உண்மையை முழு சக்தியுடன் புலப்படுத்துவதற்கு இந்த வாய்ப்பினைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும்.

பார்லிமெண்டிலும், மாநில சட்டசபையிலும் திடமாக நமக்கு உத்தரவாதமாக இடம் ஆதரவாளர்கள் கிடைத்தால் நாம் தோற்று விட்டதாக நினைக்கமாட்டோம். எண்ணிக்கை எவ்வாறு இருந்த போதிலும், நமது கொள்கை திடமாகக் குறையவில்லை. தேர்தல் நடைமுறை மாறி, நீதி தொந்தரவுகள் நீங்கும் காலம் வெகு தொலைவில் இல்லை. அப்பொழுது ஜனநாயகத்தில் தனிக்குரிய வலிமையுடன் உண்மைவெல்லும். நமது குழந்தைகள் சிறப்பாக வாழ வழிசெய்யும் பயனுள்ள கொள்கைகளுக்கு அப்போது ஏற்றம் வரும்.

அரசுடைமை ஆதிக்கம் என்ற மோச வலையில் விழாத பிற கட்சிகள் நம்முடன் சேர்ந்தால், காங்கிரஸின் சர்வாதிகாரத்தால் இந்தியா ருஷ்யச் சார்புள்ள நாடாகின்ற நிலைமை ஏற்படாமல் காப்பாற்றலாம். இப்போது மற்ற கட்சிகளும் அந்த மாய வலையில் சிக்கிக் கொண்டுதான் இருக்கின்றன. பயனற்ற நீண்ட வாதம் பேசி, போதிய உத்தி பத்தி இல்லாமலே மக்கள் நலன் உறுதி செய்வதாக வாக்களிக்கின்றனர். எதைச் செய்தாவது வோட்டுப் பெற்று அதிகாரத்துக்கு வர வேண்டும் என்ற ஆசையால் கொள்கையின் மனம் போனவாறு அறிவிக்கும் போக்கு அந்நிடம் காணப்படுகிறது. நாம் பொறுத்திருப்போம். காலம் போகப் போக மற்றக் கட்சிகள் உண்மையைக் கண்டறிந்து சுதந்திரக் கட்சியுடன் ஒத்துழைத்துத் தான் ஆக வேண்டும். ஒத்துழைப்பதன் விவேகத்தைப் பிறர் உணரும்போது அவர்களுடன் ஒத்துழைக்க நாம் தயாராக இருப்போம். அந்தக் காலம் வரும்வரை பட்டாசு வாய்ப் பந்தல் போடாமல், உண்மைக்கும் விவேகத்துக்கும் மதிப்புக் கொடுத்துத் தனியாகவே உழைத்து வருவதில் திருப்தி அடைவோமாக.

(''ஸ்வராஜ்யா''வில் ராஜாஜி எழுதியது.)

ராஜாஜியின் கருத்துக்கள்

இரட்டைக் காளைச் சின்னத்துக்காகக் காங்கிரஸின் இரு பிரிவுகளும் உரிமை கொண்டாடுகின்றன. எந்தப் பிரிவுக்குப் பெரும்பான்மை பலம் இருக்கிறது என்பதைக் கொண்டு இதற்கு முடிவு கட்டுவது நியாயமல்ல என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. முன்பு இங்கிலாந்தில் கிறிஸ்துவ தேவாலய சபைகள் பிளவுற்றபோதெல்லாம் இப்படிப்பட்ட போட்டி உரிமைகள் கொண்டாடப்பட்டன. அப்போது, ஆதியிலிருந்து சம்பிரதாயச் சடங்குகளின் வழுவாதிருந்த ஒரு பிரிவுக்கே, அது மிகவும் சிறுபான்மையாக இருந்த போதிலும், இந்த உரிமையைப் பிரபுக்கள் சபை அளித்ததை நினைவுகூர்கிறேன். (அநுபந்தமாகக் கூறப்பட்ட விஷயமாதலால் இதன் விவரங்கள் நினைவில்லை.)

காங்கிரஸின் தேர்தல் சின்னம் குறித்தும் சீட்டுக் குலுக்கிப் போட்டெடுத்து அதன் முடிவுப்படி ஒரு பிரிவினர் இரட்டைக் காளையையும், மற்றவர் ராட்டையையும் சின்னமாகக் கொள்ளலாம் எனக் கருதுகிறேன். இரட்டைக் காளைச் சின்னம் நீண்ட காலமாக வழக்கில் இருந்திருப்பதால் ஒரு சிறப்புப் பெற்றிருக்கிறது. ராட்டையும் காந்திய மரபுக்குரிய நாணயமாய் வெகு ஒருமித்துச் சிறப்புப் பெற்றிருக்கிறது. காங்கிரஸ் ஆட்சி மக்களிடம் மதிப்பை இழந்து விட்டதாகவே என் அபிப்பிராயம். எனவே, இரட்டைக் காளைக்கு விசேஷக் கவர்ச்சி இருப்பதாகச் சொல்வதற்கில்லை. அப்படியே காங்கிரஸின் மதிப்பு குறையவில்லை என்று வைத்துக் கொண்டாலும், அது காரணமாக இரட்டைக் காளைக்கும் பிரத்தியேகமான கவர்ச்சி இருப்பதாக வைத்துக் கொண்டாலும், காந்திஜியின் பெயரைச் சொல்லிச் சொல்லிப் பிரசாரம் செய்கிறவர்களுக்கு ராட்டையும் நல்ல சின்னம்தான்.

சின்னம் குறித்த இவ்விஷயத்தை அடுத்த பொதுத் தேர்தல் வரை தள்ளிப் போடுவதைத்

பொங்கல் பிரார்த்தனை

ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதி ஜகத்குரு ஸ்ரீ சங்கராசார்ய ஸ்வாமிகள் ஸ்ரீமடத்திலிருந்து வெளியிடப்பெற்ற அறிக்கை:

வருகிற பொங்கல் பண்டிகையன்று ஒவ்வொரு சிற்றூரிலும், நகரத்திலும் ஆஸ்திகப் பெருமக்கள் ஒன்று சேர்ந்து வசிக்கிற சிறுவர், சிறுமியர் எல்லோரும் மாணிக்கவாசகர் அருளிய சிவ புராணத்தையாவது, நாம ராமாயணத்தையாவது பாராயணம் செய்யும்படி முயற்சி எடுக்க வேண்டும்.

அன்று புதுப் பொங்கல் வைத்து வழிபட்டவுடன், சூரிய பகவானுக்கு எதிரே நின்று ஆண்டவனை மனத்தில் தியானித்துக் கீழ்வரும் மூன்று பிரார்த்தனைகளைச் செய்து கொள்ள வேண்டும்:

நமது பாரத நாட்டை ஆளும் பொறுப்புடையவர்கள் வேற்றுமைகளும் குழப்பங்களும் இல்லாமல் ஒற்றுமையுடனும், கடவுள் பக்தியுடனும் நல்வழியில் நாட்டை நடத்தி வரும்படியாக அருள் பாலிக்க வேண்டும்.

நாட்டில் வகுப்பு வாதங்கள் குறைந்து, மக்கள் எல்லோருமே ஆண்டவன் திருவடிகளில் அன்பு கொண்டு ஒற்றுமை நிலவும் பாலிக்க வேண்டும்.

திருக்கோயில்கள் எந்த எந்த ஆகம முறைப்படி பிரதிஷ்டை செய்விக்கப்பட்டிருக்கின்றனவோ, அந்த அந்த ஆகம முறைகளைப் பின்பற்றியே அங்கு ஆண்டவனுடைய வழிபாடுகள் வரும்படி அருள்பாலிக்க வேண்டும்.

ஒவ்வொரு பிரார்த்தனையையும் விண்ணப்பித்தவுடன் தண்டமிட்டு நமஸ்கரிக்க வேண்டும். சிவபுராண புத்தகமும், நாம ராமாயண புத்தகமும் வேண்டுவோர் 15 காசு தபால் தலையுடன் கீழ்க்கண்ட முகவரிக்கு எழுதும்படி கோரப்படுகிறார்கள்.

முகவரி: **ஸ்ரீ சங்கராசார்ய ஸ்வாமிகள் மடம், சாலைத் தெரு, காஞ்சிபுரம்-2**

இல்லை. ஏனெனில், இடைத் தேர்தல்களிலும் கூடச் சில சமயம் அவசியமாகும்.

★

சர்க்கார் தொழிலாதிக்கம் என்ற அதி பயங்கர சித்தாந்தமும், கம்யூனிஸ்டுகளின் நெருக்கலும் ஸ்ரீமதி இந்திராகாந்தியின் அரசாங்கத்தை ஆட்டிப்படைத்துமானால், கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களைத் திறமையுடன் நிர்வகிக்கும் பெரிய தொழில்கள் யாவும் சர்க்காரால் ஆர்ஜிதம் செய்யப்படும். இப்போதுள்ள அரசாங்கத் துறைத் தொழில்களைப் போல் இவற்றிலும் ஆண்டுதோறும் ஏராளமான நஷ்டம் ஏற்படும். இது தேசத்துக்கே விபரீதமாகும். சர்க்கார் சுவீகாரக் கொள்கையை ஆட்சேபிக்கும் எதிர்க்கட்சிகள் யாவும் தமது தனி உருவத்தை முக்கியமாகக் கருதும் போக்கை மறந்து, தேச நலனுக்காக ஒன்றுபட்டால் இந்த விபரீதத்தைத் தவிர்த்து நாட்டில் சுபிட்சம் காண முடியும்.

★

காங்கிரஸ் கொடி விஷயமாக ஒரு நீண்ட காலப் புகார் இருக்கிறது. தேசியக் கொடியிலுள்ள மூவர்ணங்களுக்கும் காங்கிரஸ் கொடியிலுள்ள மூன்று வர்ணங்களுக்கும் இடையே எவ்வித மாறுபாடும் இல்லாததால் ஏற்படும் குழப்பத்தை நீக்குவதே நியாயம். தேசியக் கொடியின் மத்தியில் தர்ம சக்கரம் இருப்பதும், காங்கிரஸ் கொடியின் மத்தியில் ராட்டை இருப்பதும் ஒரு பெரிய வித்தியாசமாகாது. தேசியக் கொடியை மாற்றுவதற்கில்லை. காங்கிரஸ் இரண்டாகப் பிரிந்து, இருவரும் வெவ்வேறு கொடி வைத்துக் கொள்ள நேரிட்டிருப்பதால் இப்போது பழைய மூவர்ணத்தை இரு பிரிவுகளுமே கைவிட்டுப் புதிய கொடிகளை அமைத்துக் கொள்ள வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இரு பிரிவுகளும் ஒரே ஒரு வர்ணமுள்ள கொடியை வைத்துக் கொள்ளலாம். அதில் தத்தம் சின்னங்களைப் பொறித்துக் கொள்ளலாம்.

அரசாங்கங்களுக்கு மட்டுமே கொடி இருக்க வேண்டும்; அரசியல் கட்சிகளுக்குக் கொடியே வேண்டியதில்லை என்பதுதான் என் தனிப்பட்ட அபிப்பிராயம்.

★

இந்தியாவிலேயே டிராக்டர்கள் செய்யப்படும் போது, மத்திய சர்க்காரோ ராஜ்ய சர்க்கார்களோ ருஷியாவிலிருந்து டிராக்டர் வாங்குவதற்கு எவ்வித நியாயமும் தென்படவில்லை. பின்னணியாக ஏதேனும் அரசியல் செல்வாக்கு இருந்தாலொழிய இப்படிச் செய்ய வேண்டியதில்லை. பார்லிமெண்டில் இவ்விஷயம் நன்கு அலசி விசாரிக்கப்பட்டு,

ஏழைத் தலைவரும் வெளிப்படுத்தப்போகும் என நம்புகிறோம்.

★

ஜனவரி முதல் தேதி அமுலுக்கு வந்த கேரள நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வருவதாகச் சாக்குக் காட்டி, கேரள ராஜ்யத்திலுள்ள பல இடங்களில் மார்க்ஸிஸ்டுகள் தனியார் நிலங்களையும் சர்க்கார் நிலங்களையும் வசப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இவ்விதமாகச் சொத்தைத் தம் வசப்படுத்திக் கொள்வது சமூகத்தை எதிர்த்துச் செய்யும் போராகும். இது மத்திய உள்துறை இலாகாவுக்கு விடுக்கப்பட்டுள்ள சவால். ஜனநாயகமுறைகள் ஒழிந்துவிட்ட குழப்ப ஆட்சிக்கு இது தொடக்கம்.

★

முன்னாள் மன்னர்களின் ராஜ மான்ய விஷயத்தை சுப்ரீம் கோர்ட்டின் ஆலோசனைக்கு ராஷ்டிரபதி விட வேண்டிய தருணம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. முன்னாள் மன்னர்களோடு சர்க்கார் பேச்சு வார்த்தை நடத்துவதன் மூலம் ராஜமான்யத்தை விட்டொழிப்பது அவர்களைச் செய்ய முடியும் என்று எதிர்பார்ப்பதற்கில்லை. எனவே, சுப்ரீம் கோர்ட்டை யோசனை கேட்பதுதான் மிகவும் சௌக்கியம். இவ்வாறு செய்தால் வழக்கறிஞர்களைக் கொண்டு முன்னாள் மன்னர்கள் தமது கட்சியை எடுத்துச் சொல்ல சுப்ரீம் கோர்ட் வாய்ப்புத் தரும்.

★

சுதந்திரக் கட்சியின் தேசிய சபை சென்னையில் கூடி அடுத்த இரண்டாண்டுகளுக்கான நிர்வாகிகளைத் தேர்ந்தெடுத்துள்ளது. ஸ்ரீ எம். ஆர். மஸானி அவர்கள் சுதந்திரக் கட்சியின் தலைவராக ஏகமனதாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார். பத்தாண்டுகள் இப்பதவியை வகித்துக் கடுமையாக உழைத்த ஆசார்ய ரங்கா அவர்கள் தாமாகவே விலக முடிவு செய்து விட்டார். எனினும் அவர் சுதந்திரக் கட்சியின் பார்லிமெண்டரிக் குழுவின் தலைவராகத் தொடர்ந்து இருந்து வருவார்.

★

“உழைத்துச் சம்பாதியுங்கள்” என்று புதிய பிரசார கோஷத்தைப் பிரதமர் எழுப்பியிருப்பதாகப் பத்திரிகைகளில் படிக்கும் போது மகிழ்ச்சி உண்டாகிறது. வெறும் அதிருஷ்டத்தின் மீது பெரிய பரிசு பெறுவதற்காகச் செய்யப்படும் லாட்டரி விளம்பரங்களிலிருந்து இது எவ்வளவு மாறுபட்டிருக்கிறது! ‘எள்ளளவும் உழைக்காமலே பெரும் செல்வத்தை ஈட்டுங்கள்’ என்பது லாட்டரி நடத்தும் ராஜ்யங்களின் பிரசார கோஷமாயிருக்கிறது.

அன்பின் உருவம்

“எல்லை காந்தி” என்று பாரத மக்களால் அன்புடன் அழைக்கப்படும் கான் அப்துல் கபார்கான், தமிழகச் சுற்றுப் பிரயாணத்தின் முதல் கட்டமாக டிசம்பர் 30ந் தேதி சென்னைக்கு வந்தார்.

பிராயம் முதிர்ந்த அவர், சுற்றுப் பிரயாணம் மேற்கொண்டது, பாரத நாட்டு மக்கள் மறந்து வரும் காந்திய அறநெறியை நினைவுபடுத்தத்தான். அவரையும் அவரது எளிய தோற்றத்தையும் கண்ட மாத்திரத்தில் “உயர்ந்த சிந்தனை; எளிய வாழ்வு” என்று காந்தி மகான் போதித்து வந்த வார்த்தைகளே மனித உருக்கொண்டு நம்மிடையே நடமாடுகிறதோ என்றுதான் தமிழக மக்கள் கருதி மெய்சிலிர்த்தனர்.

சென்னைக்கு வந்ததும் கபார்கான் அன்று மாலையே ராஜாஜி அவர்கள் இல்லத்துக்கு விஜயம் செய்து தமது வணக்கங்களைத் தெரிவித்து அளவளாவிக் கொண்டிருந்தார். பின்னர் அவர் புறப்பட்ட போது ராஜாஜி, அவரை அவர் ஏற இருந்த ‘கார்’ வரை வந்து வழியனுப்ப முற்பட்டார். அப்போது, “நீங்கள் வரக் கூடாது! நீங்கள் அவ்வளவு தூரம் வரக் கூடாது!” என்று நெஞ்சார குழைவாக ராஜாஜியைத் தடுத்து நிறுத்திய காட்சியைக் கண்டவர்களுக்கு அவர் உள்ளத்தில் ராஜாஜி எத்தனை மதிப்பு பெற்று விளங்கினார் என்பது புரிந்தது.

பின்னர் கல்கி அதிபர், ஸ்ரீ சதாசிவம் அவர்களின் அன்பான வேண்டுகோளுக்கு இணங்கி கல்கி காரியாலயத்துக்கு விஜயம் செய்தார். ஸ்ரீமதி எம். எஸ். குருநானக் இயற்றிய ஒரு கீதத்தைப் பாடிய போது, அவர் தமது கையில் வைத்திருந்த தேநீர்க் கோப்பையைக்கூட மறந்து, தேநீர் அருந்தாமல் பாடல் முடியும் வரை பக்தியோடு மெய்ம்மறந்து கேட்டுக் கொண்டிருந்தார். அவரது உயர்ந்த பண்பினையும், “நான் கடவுளின் சேவகன்” என்று தம்மை அவர் கூறிக் கொள்வது எவ்வளவு உண்மை என்பதையும் இந்நிகழ்ச்சி உணர்த்தியது.

காரியாலயத்தை விட்டுப் புறப்பட்ட போது, காரியாலய ஊழியர்கள் அவருக்கு வணக்கம் செலுத்தினர். ஆசிரியர் சதாசிவம் அவர்கள், “நீங்கள் இவர்களுக்கு உங்கள் ஆசியை நல்கி இரண்டு வார்த்தை பேச வேண்டும்” என்று கேட்டுக்கொண்டபோது, ஊழியர்களைப் பார்த்து, “நான் உங்களுக்காகத் தானே வந்திருக்கிறேன்....” என்றார். அவரது கனிந்த நெஞ்சத்திலிருந்து உதிர்ந்த அந்த வார்த்தைகள் கூடியிருந்த ஊழியர்களின் உள்ளங்களை உருக்கி விட்டன.

இதற்குப் பிறகு கபார்கான் அவர்கள் சென்னை நகரசபை வரவேற்பில் பங்குகொண்டார். தமிழகத்தின் சார்பில் ஒரு லட்ச ரூபாய் நிதி திரட்டி அவருக்கு வழங்கப் பட்டது.

ஜனநாயக நாட்டில் நல்ல சர்க்கார் அமைவதும் அமையாததும் ஏழை மக்களின் கையில்தான் இருக்கிறது; வெறுப்புத் துவேஷ எண்ணங்களை மனத்திலிருந்து அகற்றி, மக்கள் நல்வாழ்வு நடத்தி நேர்மை மிக்க அரசாங்கத்தையும் உருவாக்க வேண்டும் என்ற அவரது அறிவுரையை மறவாமல் இருப்போமாக.

1. [illegible] 2. [illegible]

3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] 6. [illegible] ★

1934ம் ஆண்டு.
அப்போது அவர் வயது 23

ஆனந்தமாக ஓய்வு பெறுவதற்கு வழி செய்து கொண்டார் அவர்

அப்போதுதான் வாழ்க்கையைத் தொடங்கியிருந்தார். தன் திறமையிலும், எதிர்காலத்திலும் அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை கொண்டிருந்த பருவம்... குழந்தைகளின் படிப்புச்செலவு, பெண்ணின் திருமணச்செலவு முதலிய தவிர்க்க முடியாத செலவுகளைச் சமாளிப்பதற்கென திட்டமிட்டுச் சேமிக்க ஆரம்பித்தார். அவர் கெட்டிக்காரர். எனவே, ஆயுள் இன்ஷூரன்சில் முதலீடு செய்தார். தான் இல்லாமல் போனாலும், தனக்குப் பிறகு குடும்பத்திற்கு பொருளாதாரப் பாதுகாப்பை நிச்சயமாக அளிக்க கூடியது ஆயுள் இன்ஷூரன்ஸ்தான் என்பதை நன்கு உணர்ந்திருந்தார் அவர். ஆயுள் இன்ஷூரன்ஸ் அளிக்கும் ஆதரவிற்கு ஈடேது, இணையேது? எல்லாம் நிம்மதியாக ஓய்வு பெற முடியுமா. அல்லது 'ஏதோ-தானோ' என்று காலத்தை எப்படியாவது தள்ள வேண்டியிருக்குமா என்ற கவலையை விடுங்கள்! இன்றும் செய்து கொண்டு, நிம்மதியாக இருங்கள். இன்றே உங்கள் எல்.ஐ.சி. முகவரை (ஏஜெண்டை) பாருங்கள். நீங்களும், உங்களுடைய அன்பானவர்களும், நிம்மதியிக்க, பாதுகாப்பான எதிர்காலத்தைப் பெற உதவக்கூடிய பாலிசியைத் தேர்ந்தெடுக்க பெருமகிழ்ச்சியுடன் உதவுவார் அவர்.

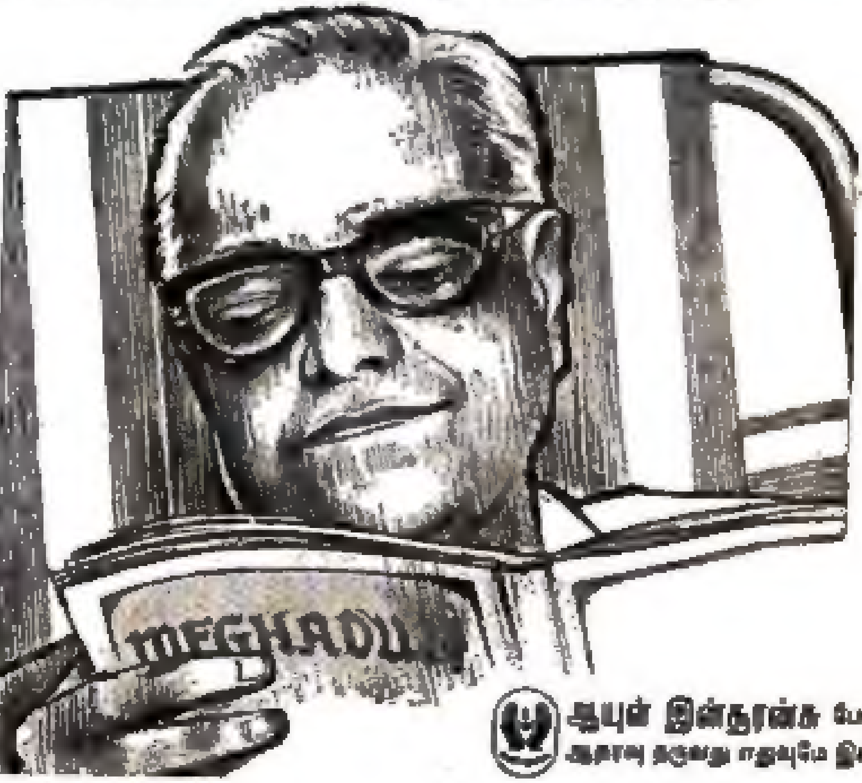

ஆயுள் இன்ஷூரன்ஸ் போல
ஆதரவு தருவது எதுவுமே இல்லை

பொன்னியின் செல்வன்

அமரர் கல்கி

பதினொன்றாம் அத்தியாயம்

மதுராந்தகத் தேவர்

இந்தக் கதையில் ஒரு முக்கிய பாத்திரமாகிய மதுராந்தகத்தேவரைக் கதை ஆரம்பத்தில் கடம்பூர் மாளிகையிலேயே நாம் சந்தித்தோம். இன்னொரு முறை பழுவேட்டரையரின் பாதாள நிலவறைப் பாதை வழியாக நள்ளிரவில் அவர் அரண்மனைக்குச் சென்றபோது பார்த்தோம். அப்பொழுதெல்லாம் அந்தப் பிரசித்திபெற்ற இளவரசரை,- பின்னால் பரகேசரி உத்தம சோழர் என்னும் பட்டப் பெயருடன் தஞ்சைச் சிம்மாசனத்தில் வீற்றிருக்கப் போகிறவரை, — நல்ல முறையில் வாசகர்களுக்கு அறிமுகம் செய்து வைக்கவில்லை. அந்தக் குறையை இப்போது நிவர்த்தி செய்து வைக்க விரும்புகிறோம்.

மதுராந்தகரைப் பற்றிச் சொல்லுவதற்கு முன்னால் அவருடைய பரம்பரையைக் குறித்தும் வாசகர்களுக்குச் சிறிது ஞாபகப்படுத்த வேண்டும்.

சுந்தர சோழ சக்கரவர்த்திக்கு முன்னால் சோழ நாட்டில் நீண்ட காலம் அரசு செலுத்தியவர் அவருடைய பெரிய தந்தை கண்டராதித்த சோழர். அவரும் அவருடைய தர்ம பத்தினியுமான மழவரையர் மகள் செம்பியன் மாதேவியும் சிவபக்த சிகாமணிகள். சிவாலயத் திருப்பணிகளிலேயே தங்கள் வாழ்க்கையை அவர்கள் முழுதும் ஈடுபடுத்தியவர்கள்.

தமிழ் நாடெங்கும் சிதறிக் கிடந்த தேவாரத் திருப்பதிகங்களைத் தொகுக்கச் செய்யக் கண்டராதித்தர் ஆசை கொண்டிருந்தார். அந்த ஆசை அவர் ஆயுள் காலத்தில் நிறைவேறவில்லை. ஆயினும் சில பாடல்களைச் சேகரித்தார். தேவாரப் பதிகங்களின் முறையில் தாமும் சில பாடல்களைப் பாடினார். அவற்றில் சிதம்பரத்தைப் பற்றி அவர் பாடிய பதிகம் திருவிசைப்பா என்ற தொகுதியில் இன்றும் வழங்கி வருகிறது.

கண்டராதித்தர் தமது அரும் பெரும் தந்தையாகிய பராந்தக சக்கரவர்த்தி தில்லையம்பலத்துக்குப் பொன் வேய்ந்தது பற்றித் தாம் பாடிய பதிகத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்:

"வெங்கோல் வேந்தன் தென்னன்
நாடும் ஈழமும் கொண்ட திறல்
செங்கோற் சோழன் கோழிவேந்தன்
செம்பியன் பொன்னணிந்த
அங்கோல் வளையார் பாடியாடும்
அணி தில்லையம்பலத்துள்
எங்கோன் ஈசன் எம்மிறையை
என்றுகொல் எய்துவதே"

என்ற பாடலில் தம் தந்தை பாண்டிய நாடும் ஈழமும் வென்றவர் என்பதைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். பதிகத்தின் கடைசிப் பாடலில் தமது பெயரை அவர் குறித்திருப்பதுடன், தம்முடைய காலத்தில் சோழரின் தலைநகரம் தஞ்சையானதையும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

"சீரான்மல்கு தில்லைச்
செம்பொன் அம்பலத்தாடி தன்னைக்
காரார் சோலைக் கோழிவேந்தன்
தஞ்சையர்கோன் கலந்த
ஆராவின்சொற் கண்டராதித்தன்
அருந் தமிழ் மாலைவல்லார்
பேராவுலகத் பெருமையோடும்
பேரின்பம் எய்துவரே!"

கண்டராதித்தருக்குப் போர் செய்து இராஜ்யத்தை விஸ்தரிப்பதில் நம்பிக்கை இருக்கவில்லை. போர்களினால் மனிதர்கள் அடையும் துன்பங்களைக் கண்டு வருந்தியவரானபடியால் கூடிய வரையில் சண்டைகளை விலக்க முயன்றார்;

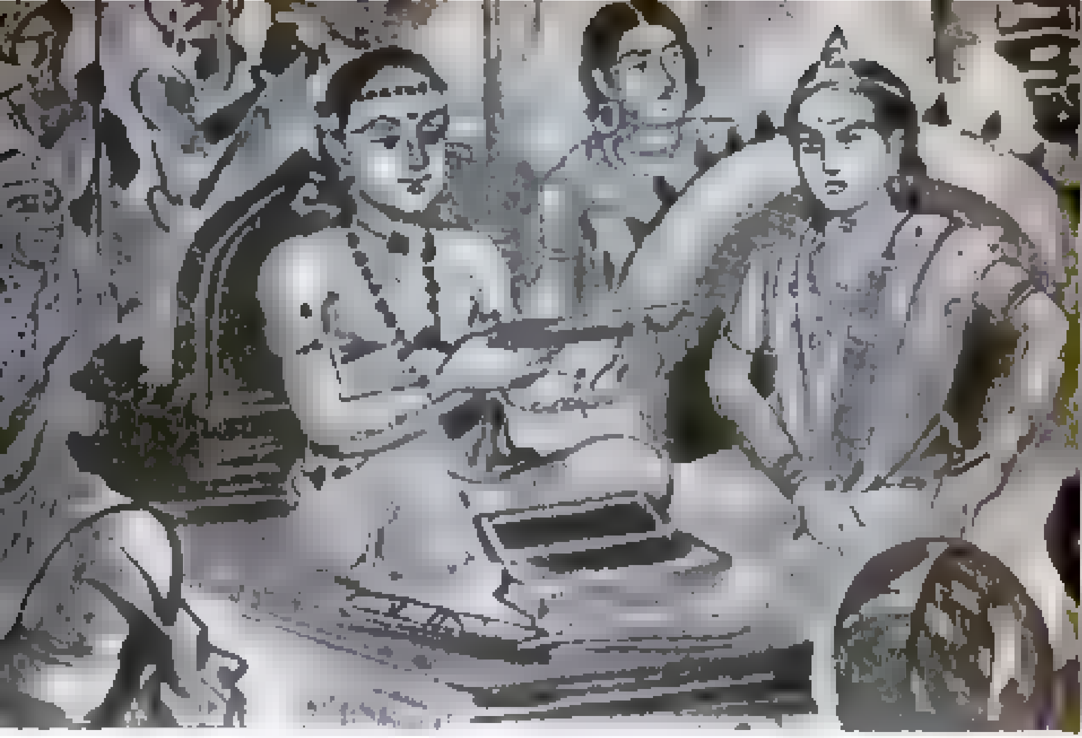

சமாதானத்துடனே நாடினார். இதன் காரணமாக இவர் ஆட்சிக் காலத்தில் சோழ சாம்ராஜ்யம் மிகக் குறுகலாயிற்று.

கண்டராதித்தர் தம் முதிர்ந்த வயதில் மழவரையர் மகளை மணந்து கொண்டார். அவர்களுடைய புதல்வன் மதுராந்தகன், கண்டராதித்தரின் அந்திய காலத்தில் சின்னஞ்சிறு குழந்தை. இராஜ்யத்தைச் சுற்றியும் எதிரிகள் தலையெடுத்துக் கொண்டிருந்தனர். அதே சமயத்தில் கண்டராதித்தரின் தம்பி அரிஞ்சயன் போரில் காயம் பட்டு மரணத்தை எதிர்நோக்கிக் கொண்டிருந்தான். அரிஞ்சயனுடைய குமாரன் சுந்தர சோழன் அற்புதமான வீரப் பராக்கிரமத்தைக் காட்டி, பல போர்களிலே வெற்றி முரசு கொட்டி, மகா வீரன் என்று பெயர் பெற்றிருந்தான். ஆகவே கண்டராதித்தர் தமக்குப் பின்னர் சுந்தர சோழனே பட்டத்துக்குரியவன் என்று முடிவு கட்டிக் குடிமக்களுக்கும் அறிவித்து விட்டார். பின்னும் சிம்மாசனம் சம்பந்தமான குழப்பச் சண்டைகள் உண்டாகாதிருக்கும் பொருட்டுச் சுந்தரசோழனுடைய சந்ததியிலேயே பட்டத்துக்கு உரியவர்கள் என்றும் சொல்லி விட்டார்.

தமது குமாரன் மதுராந்தகனைச் சிவபக்தனாக வளர்த்துச் சிவ கைங்கரியத்தில் ஈடுபடுத்த வேண்டும் என்று தம் மனைவியிடமும் அவர் சொல்லியிருந்தார். இவையெல்லாம் அந்நாளில் நாடறிந்த விஷயங்களாயிருந்தன.

செம்பியன்மாதேவி தன் கணவருக்கு அளித்த வாக்கை நிறைவேற்றி வந்தாள். மதுராந்தகனுடைய சிறு பிராயத்திலேயே அவன் உள்ளத்தில் சிவபக்தியையும் உலக வாழ்வில் வைராக்கியத்தையும் உண்டாக்கி வளர்த்து வந்தாள்.

ஏறக்குறைய இருபது பிராயம் வரையில் மதுராந்தகன் அன்னையின் வாக்கையே வேத வாக்காகக் கொண்டு நடந்து வந்தான். இராஜ்ய விவகாரங்களில் அவனுக்குச் சிறிதும் பற்று ஏற்படவில்லை. சோழ சிம்மாசனம் தனக்கு உரியது என்ற எண்ணமே அவன் உள்ளத்தில் உதயமாகாமல் இருந்தது.

இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன்னால் சின்னப் பழுவேட்டரையரின் மகளை மணந்ததிலிருந்து அவன் மனம் மாறத் தொடங்கியது. ஆரம்பத்தில் இலேசாகத் தலைகாட்டிய ஆசைக்கும் பழுவூர் இளையராணி நந்தினி தூபம் போட்டுப் பெரிதாக்கி வந்தாள். சிறிய தீப்பொறி அதிவிரைவில் பெரிய காட்டுத் தீ ஆகி விட்டது. பல்வேறு காரணங்களுக்காகச் சோழ நாட்டுச் சிற்றரசர்கள் பலரும் பெருந்தர அதிகாரிகளும் மதுராந்தகனை ஆதரிக்கச் சதி செய்ய முற்பட்டதையும் பார்த்தோம். மதுராந்தகனைச்

சிம்மாசனத்தில் ஏற்றுவதற்குச் சுந்தர சோழர் காலம் முடியும் சந்தர்ப்பத்தை அவர்கள் எதிர்நோக்கியிருந்தார்கள். ஆனால் மதுராந்தகனோ அவ்வளவு காலம் காத்திருப்பதற்கு விரும்பவில்லை. சுந்தர சோழருக்குச் சிம்மாசனத்தில் பாத்தியதை இல்லையென்றும், தனக்கே சோழ சாம்ராஜ்யம் வந்திருக்க வேண்டும் என்றும் அவன் எண்ணத் தொடங்கினான். அதிலும் இப்போது சுந்தர சோழர் நோய்ப்பட்டுப் படுத்த படுக்கையாகி இராஜ்யத்தைக் கவனிக்க முடியாத நிலைமையில் இருந்தார் அல்லவா? ஆகையில் ஏன் தான் உடனேயாகத் தஞ்சாவூர் சிங்காதனமேறி இராஜ்ய பாரத்தை ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடாது?..

இவ்விதம் மதுராந்தகனுக்கு ஏற்பட்டிருந்த அரசுரிமை வெறியைக் கட்டுக்குள் அடக்கி வைப்பது இப்போது பழுவேட்டரையர்களின் பொறுப்பாயிருந்தது. அவசரப்பட்டுக் காரியத்தைக் கெடுத்துவிட அவர்கள் விரும்பவில்லை. சுந்தர சோழரின் இரு புதல்வர்களும் வீராதி வீரர்கள். அவர்களுடைய வீரச் செயல்களினாலும் பிற குணாதிசயங்களினாலும் குடிமக்களின் உள்ளங்களில் அவர்கள் இடம் பெற்றிருந்தனர். கொடும்பாளூர் வேளார், திருக்கோவலூர் மலையமான் என்னும் இருபெரும் தலைவர்கள் சுந்தர சோழரின் புதல்வர்

கின் ஆதரித்து நின்றார்கள். சைன்யத்திலேயும் ஒரு பெரும் பகுதி வீரர்கள் சுந்தர சோழரின் புத்திரர்களையே விரும்பினார்கள். ஆகையால் சக்கரவர்த்தி உயிரோடிருக்கும் வரையில் பழுவேட்டரையர்கள் பொறுமையுடன் இருக்கத் தீர்மானித்தார்கள். இந்த நிலையில் சக்கரவர்த்தியின் மனமும் சிறிதளவு மாறியிருந்ததை அவர்கள் அறிந்து கொண்டார்கள். தமக்குப் பிறகு இளவரசர் மதுராந்தகருக்குத்தான் பட்டம் என்று சுந்தரசோழரே சொல்லிவிட்டால் ஒரு சொல்லுமே இல்லை. இதற்குக் குறுக்கே நின்று தடை செய்யக் கூடியவர்கள் இளையபிராட்டியும் செம்பியன் மாதேவியும்தான். இளையபிராட்டியின் சூழ்ச்சியை மாற்றுச் சூழ்ச்சியினால் வென்று விடலாம். ஆனால் தமிழ்நாடெங்கும் தெய்வாம்சம் பெற்றவராய்ப் போற்றப்பட்டு வரும் செம்பியன்மாதேவி தடுத்து நின்றால், அந்தத் தடையை கடப்பது எளிதன்று. அந்தப் பெருமாட்டி தாம் பெற்ற மகன் சிம்மாதனம் ஏறுவதை விரும்பவில்லை என்பது எங்கும் பரவியிருந்தது. அன்னையின் வார்த்தையை மீறி மகன் சிம்மாதனம் ஏறுவதைக் குடிமக்கள் எப்படி ஏற்றுக் கொள்ளுவார்கள்? ஒன்று, அந்த அம்மாளும் தமது கணவரைப் பின்பற்றிக் கைலாச பதவிக்குச் செல்ல வேண்டும். அல்லது அவருடைய மனம் மாறச் செய்ய வேண்டும். தாயின் மனத்தை மாற்றக் கூடிய சக்தி, பெற்ற பிள்ளையைத் தவிர வேறு யாருக்கு இருக்கக் கூடும்?

ஆகவின் அன்னையிடம் சொல்லி அவர் மனத்தை மாற்றும்படி மதுராந்தகத் தேவரை அடிக்கடி பழுவேட்டரையர்கள் தூண்டிக் கொண்டிருந்தார்கள். மதுராந்தகர் இந்தக் காரியத்தில் மட்டும் உற்சாகம் காட்டவில்லை. இராஜ்யம் ஆளும் ஆசை அவர் உள்ளத்தில் வெறியாக மூண்டிருந்தது. ஆனால் அன்னையிடம் அதைப் பற்றிப் பேச மட்டும் அவர் தயங்கினார். ஏன்?—அந்த மூதாட்டியைச் சந்திக்கப் போவதற்கே அவர் அவ்வளவாக விரும்பவில்லை.

இப்போது, செம்பியன் மாதேவியே தனயனுக்குச் செய்தி சொல்லி அனுப்பியிருந்தார். தமது கணவருடைய விருப்பங்களில் முக்கியமானதொரு விருப்பத்தை நிறைவேற்றத் திட்டமிட்டிருப்பதாகவும், அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தம் குமாரன் தம்முடன் இருக்க வேண்டும் என்றும் தெரியப்படுத்தியிருந்தார். அதன்படியே சின்னப் பழுவேட்டரையர் மதுராந்தகரைப் பழையாறைக்குப் போய் வரும்படி கூறினார். இச்சந்தர்ப்பத்தில் தஞ்சைச் சிம்மாதனத்துக்குத் தமக்குள்ள உரிமை பற்றித் தாயிடம் வாதாடி அவருடைய மனத்தை மாற்ற முயலும்படியும் சொல்லி அனுப்பினார்.

பதினேழாம் அத்தியாயம்

திருநாரையூர் நம்பி

மதுராந்தகத்தேவர் தமது பரிவாரங்களுடனும் வந்தியத் தேவனுடனும் பழையாறை நகருக்குள் பிரவேசித்தார். ஆரியப்படை வீடு, பம்பைப் படை வீடு, புதுப்படை வீடு, மணப்படை வீடு முதலான வீரர்கள் வாழும் பகுதிகளின் வழியாக வரிசை சென்றது. பிறகு கடை வீதிகள், குடிமக்கள் வாழும் பகுதிகள், ஆலயங்கள், ஆலயங்களைச் சூழ்ந்திருந்த சந்நிதித் தெருக்கள் முதலியவற்றின் வழியாகச் சென்றது. ஆங்காங்கு குடிகள் வீட்டு வாசல்களில் நின்று பார்த்தார்கள். ஆனால் மக்களிடையே எவ்வித உற்சாகமும் இல்லை என்பதை வந்தியத் தேவன் கண்டான். முன் முறை அவன் இந்நகருக்குள் வந்திருந்தபோது நகரம் கோலாகலத்தில் மூழ்கியிருந்தது. இப்போது வீதிகள் ஜன சூனியமாயிருந்தன. பழையாறை பாழடைந்த நகரமோ என்று சொல்லும்படி இருந்தது. மதுராந்தகத்தேவர் மீது பழையாறை மக்கள் அவ்வளவாக விசுவாசம் கொண்டிருக்கவில்லை என்பது வெட்டவெளிச்சமாகத் தெரிந்தது. வந்தியத்தேவனுக்கு இது ஒரு விதத்தில் சௌகரியமாக இருந்தது. தன் முகம் தெரிந்தவர்கள் யாரேனும் தன்னைப் பார்க்கும்படி நேரவும் அதனால் தொல்லை ஏற்படவும் இடமில்லை அல்லவா?

இவர்கள் சோழ மன்னர்களின் புராதன அரண்மனை வீதியை நெருங்கிக் கொண்டிருந்த சமயத்தில் இன்னொரு பக்கமிருந்து பெரியதொரு ஊர்வலம் வந்துகொண்டிருப்பதைக் கண்டார்கள். அந்த ஊர்வலத்தின் மத்தியில் திறந்த பல்லக்கு ஒன்று வந்து கொண்டிருந்தது. அதில் இருந்தவர் யார் என்பது நன்கு தெரியவில்லை யாயினும் யாரோ பெரியவர் என்றும் இளம் பிராயத்தினர் என்றும் தோன்றியது. பல்லக்குக்கு முன்னும் பின்னும் ஜனக் கூட்டம் அதிகமாயிருந்தது. கையில் தாளங்களை

வைத்து இனிய ஓங்கார ஓசை எழுப்பிக்கொண்டு சிலர் பல்லக்கின் முன்னும் பின்னும் பாடிக் கொண்டு வந்தார்கள்.

இடையிடையே "திருச்சிற்றம்பலம்" "ஹர ஹர மகாதேவா!" என்ற கோஷங்களுடன், "திருநாரையூர் நம்பி வாழ்க!", "பொல்லாப் பிள்ளையாரின் அருட் செல்வர் வாழ்க!" என்ற கோஷங்களும் எழுந்து வானை அளாவின.

மதுராந்தகர் அந்த ஊர்வலத்தை அசூயை கொண்ட கண்களினாலே பார்த்தார். பக்கத்திலிருந்த வீரனைப் பார்த்து ஏதோ கேட்டார். "ஆம்; பல்லக்கில் வருகிறவர்தான் திருநாரையூர் நம்பி!" என்று அவன் மறுமொழி கூறினான்.

"இருந்தாலும் என்ன ஆடம்பரம்! இந்த சமயம் நம்மை யாரும் கேட்பாரைக் காணோம்! இந்த நம்பியைச் சூழ்ந்து கொண்டு ஜனங்கள் இவ்வளவு ஆர்ப்பாட்டம் செய்கிறார்களே?" என்றார் மதுராந்தகத் தேவர்.

அந்த ஊர்வலம் இவர்கள் இருந்த இடத்திலிருந்து சற்றுத் தூரத்திலேயே சென்றது. ஆயினும் பல்லக்கின் அருகிலே வந்தவர்களில் ஒருவர் முன்னொரு சமயம் கொள்ளிட நதியைப் படகிலே தாண்டியபோது ஆழ்வார்க்கடியானோடு சண்டையிட்ட வீர சைவர் என்று வந்தியத்தேவனுக்குத் தோன்றியது.

மதுராந்தகத் தேவரும் அவருடைய பரிவாரங்களும் அரண்மனை வீதியை அடைந்து செம்பியன் மாதேவியின் மாளிகையை அடைந்தார்கள். அரண்மனை வாசலிலேயே பெரிய பிராட்டி நின்று கொண்டிருந்தார். யாரையோ வரவேற்பதற்கு ஆயத்தமாக அவர் காத்திருந்ததாகத் தோன்றியது. மதுராந்தகர் ரதத்திலிருந்து இறங்கி அன்னையின் அருகில் சென்று வணங்கினார். வணங்கிய மதுராந்தகரை உச்சி முகர்ந்து அன்னை ஆசி கூறினார். பின்னர் "மகனே! நல்ல தருணத்தில் வந்துவிட்டாய். திருநாரையூர் நம்பி வந்து கொண்டிருக்கிறார். அவசியமானால் சற்றுச் சிரம பரிகாரம் செய்து கொண்டு விரைவில் சபா மண்டபத்துக்கு வந்து சேர்!" என்று கூறினார்.

மதுராந்தகரின் முகம் பொலிவு இழந்ததை வந்தியத் தேவன் கவனித்துக் கொண்டான். பாவம்! தம்மை வரவேற்பதற்காகவே பெரிய பிராட்டி அரண்மனை வாசலில் காத்திருந்ததாக மதுராந்தகர் எண்ணியிருந்தார் போலும். என்ன ஏமாற்றம்! பல்லக்கிலே பின்னால் ஊர்வலமாக வரும் சிவனடியாரை வரவேற்பதற்குத்தான் அவர் காத்

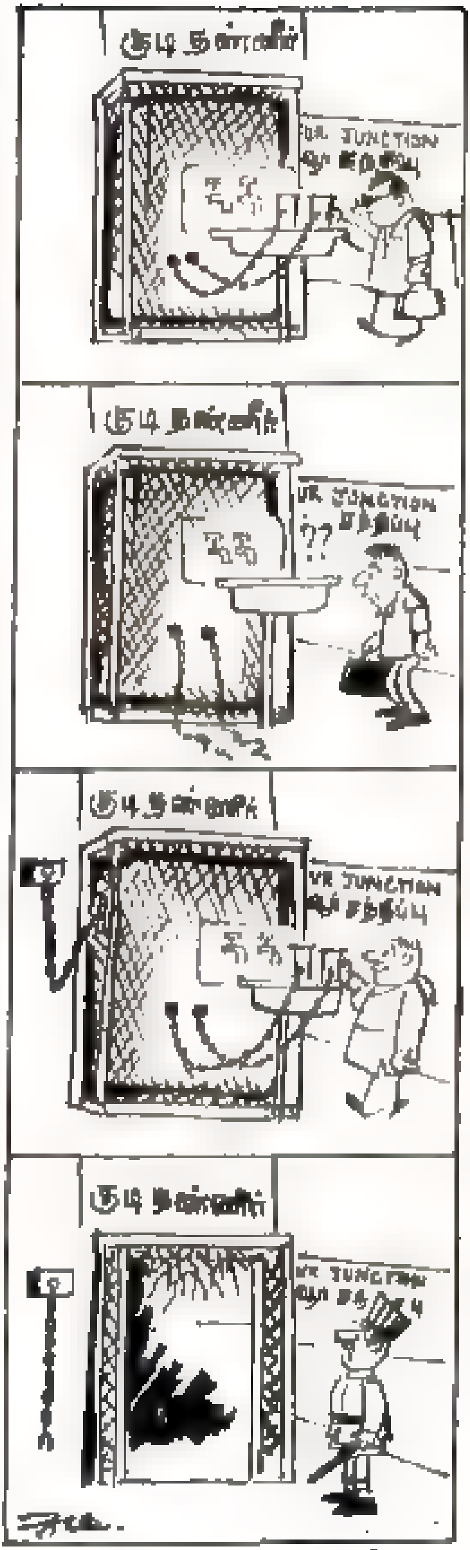

இருந்தார் என்று தெரிந்ததும் மதுராந்தகருக்கு — நாளைக்குச் சோழ சிம்மாசனத்தில் ஏறலாம் என்று ஆசைப்பட்டுக் கொண்டிருப்பவருக்கு — மிக்க ஏமாற்றமா யிருப்பது இயல்புதானே? அரண்மனையில் மதுராந்தகருக்கு என்று ஒதுக்கப்பட்டிருந்த பகுதிக்கு எல்லாரும் சென்றார்கள். மதுராந்தகர் உடை மாற்றுதல் முதலிய காரியங்களைச் சாவகாசமாகவே செய்து கொண்டிருந்தார். சபா மண்டபத்துக்குப் போக அவ்வளவாக ஆர்வம் கொண்டிருந்ததாய்த் தெரியவில்லை. அரண்மனையிலிருந்து ஆள் மேல் ஆள் வந்து கொண்டிருந்தனர். கடைசியாக மதுராந்தகர் புறப்பட்டார். புறப்பட்ட போது, "அந்த வீரத்தக்காரன் எங்கே?" என்று விசாரித்தார். அவருடன் சபா மண்டபத்துக்குப் போகத் துடிதுடித்துக் கொண்டிருந்த வந்தியத் தேவன், "இதோ ஆயத்தமா யிருக்கிறேன்" என்றான். அவனையும் இன்னும் சிலரையும் அழைத்துக்கொண்டு மதுராந்தகர் சபா மண்டபம் போய்ச் சேர்ந்தார்.

மண்டபத்தில் ஏற்கனவே சபை கூடியிருந்தது. ஒரு பக்கத்தில் செம்பியன் மாதேவியும் குந்தவைப் பிராட்டியும், மற்றும் சில அரண்மனைப் பெண்களும் வீற்றிருந்தார்கள். சபையில் நடுநாயகமாகப் போட்டிருந்த பீடத்தில் ஒரு வாலிபர் அமர்ந்திருந்தார். அவர் இளம்பிராயத்தினர். விபூதி ருத்திராட்சதாரி. அவருடைய திருமுகம் களையுடன் பொலிந்தது. அவர் எதிரில் ஓலைச் சுவடிகள் சில கிடந்தன. கையிலும் ஓர் ஓலைச் சுவடியை அவர் வைத்துக் கொண்டிருந்தார். அவர் அருகில் விபூதி ருத்ராட்சதாரியான பெரியவர் ஒருவர் பரவசமாக நின்றார். இன்னும் சபா மண்டபத்தில் ஜனங்கள் நிறைந்திருந்தார்கள். இளைஞர் பல்லக்கிலே வந்தவர்தான் என்பதையும், பக்கத்திலே நின்றவர் முன்பொரு தடவை தான் கொள்ளிடத்துப் படகில் பார்த்தவர் என்பதையும் வந்தியத் தேவன் கண்டு கொண்டான். அவனுடைய கண்கள் சபா மண்டபத்தில் அங்கு மிங்கும் சுற்றிச் சுழன்றதும் கடைசியில் பெரிய பிராட்டிக்கு அருகில் வீற்றிருந்த குந்தவையின் திருமுகத்திலேயே வந்து நின்றன. குந்தவை தேவியின் கண்களோ முதல் முறை அவனைப் பார்த்ததும் வியப்புக்கு அறிகுறியைக் காட்டின. பிறகு அவன் பக்கம் இளவரசியின் கண்கள் திரும்பியதாகவே தெரியவில்லை. தன்னை ஒருவேளை தெரிந்துகொள்ளவில்லையோ என்றுகூட அவனுக்கு ஐயம் உண்டாயிற்று.

மதுராந்தகர் சபா மண்டபத்தில் பிரவேசித்ததும் பெண்மணிகளைத் தவிர மற்றவர்கள் எழுந்து மரியாதை செய்தார்கள். மதுராந்தகர் தம் பீடத்தில் அமர்ந்ததும் மற்றவர்களும் அவரவர்களுடைய இடத்தில் உட்கார்ந்தார்கள்.

செம்பியன்மாதேவி மதுராந்தகனைப் பார்த்து, "குமாரா! இந்த இளம் நம்பி திருநாரையூரைச் சேர்ந்தவர். அவ்வூரில் உள்ள பொல்லாப்பிள்ளையாரின் பூரண அருளைப் பெற்றவர். இதுவரையில் யாருக்கும் கிடைக்காத தேவாரப் பதிகங்கள் சில இவருக்குக் கிடைத்திருக்கின்றன. முன்னொரு காலத்தில் நமது சோழ குலத்தில் உதித்த மங்கையர்க்கரசியார் பாண்டிமா நாட்டின் மகாராணியாக விளங்கினார். அவருடைய அழைப்புக்கிணங்கி அருளுடைய பிள்ளையார் ஞானசம்பந்தர் மதுரைமா நகருக்குச் சென்றார். அங்கே சமணர்களை வாதப் போரில் வென்றார். அச்சமயம் மதுரை மாநகரில் சம்பந்த சுவாமி பாடிய பதிகங்கள் சில இவருக்குக் கிடைத்திருக்கின்றன. அந்தப் பதிகங்களில் நமது சோழ குலத்து மாதரசியைப் பற்றியும் சம்பந்தர் பாடியிருக்கிறார். அந்தப் பாடல்களைக் கேட்கும் போது எனக்கு உடல் பூரித்துப் பரவசமாகிறது. உன் தந்தை இருந்து கேட்டிருந்தால் எவ்வளவோ மகிழ்ச்சி அடைந்திருப்பார். நீயாவது கேள்!" என்று சொன்னார்.

மதுராந்தகர் "கேட்கிறேன் தாயே! பதிகத்தை ஆரம்பிக்கட்டும்" என்றார். ஆனால் அவருடைய முகம் அவ்வளவாக மலர்ந்திருக்கவில்லை. அவருடைய உள்ளம் வேறு எங்கேயோ இருந்தது. திருநீறு ருத்திராட்சம் அணிந்த சாதாரண சிறுவன் ஒருவனைப் பெரியதொரு பீடத்தில் நடுநாயகமாக அமர்த்தித் தடபுடல் செய்வதும் அவருக்குப் பிடிக்கவில்லை. அன்னையைத் திருப்தி செய்வதற்காகப் பொறுமையுடன் உட்கார்ந்திருந்தார்.

பொல்லாப் பிள்ளையார் அருள் பெற்ற திருநாரையூர் நம்பியாண்டார் நம்பி, தம் கையிலிருந்த ஓலைச் சுவடியிலிருந்து பாடத் தொடங்கினார். ஞான சம்பந்தர் மதுரை மாதவைப் பார்த்ததும், "சைவத்தில் செல்வத்திற் சிறந்த மங்கையர்க்கரசியார் வாழும் பதி அல்லவா இது?" என்று வியந்து பாடிய பதிகங்களை முதலில் அவர் பாடினார்.

"மங்கையர்க்கரசி வளவர்கோன் பாவை
வரிவளைக்கைம்மட மானி
பங்கயச்செல்வி பாண்டிமா தேவி
பணிசெய்து நாடொறும் பரவ

பொங்கல் மலரில் பிற சிறப்பு அம்சங்கள்

குறுநாவல்:

பட்டாம் பூச்சிக்கும் பாசம் உண்டா?

— ஏ. எஸ். சுந்தரராஜன்

நான்கு சிறப்புச் சிறுகதைகள்

- * நிழல் உறவு — [illegible]
- * மணி வந்தான் — [illegible]
- * தீர்ப்பு — வாசவன்
- * அழகி — [illegible]

மற்றும் — கவிதைகள் — விசேஷக் கட்டுரைகள்

அதிகப் பக்கங்கள் 40 காசு

பொங்கழ லுருவன் பூதநா யகனால்
வேதமும் பொருள்களும் அருளி
அங்கயற் கண்ணி தன்னொடும் அமர்ந்த
ஆலவா யாவதும் இதுவே!''

''மண்ணெலாம் நிகழ மன்னனாய் மன்னும்
மணிமுடிச் சோழன்றன் மகளாம்
பண்ணினேர் மொழியாள் பாண்டிமாதேவி
[illegible] பணிசெய்ய பரவ
விண்ணுளோர் [illegible]
[illegible]
அண்ணலார் உமையொடு இன்புறுகின்ற
ஆலவா யாவதும் இதுவே!''

என்னும் பாடல்களைக் கேட்டபோது செம்பியன்மாதேவியின் கண்களிலிருந்து முத்து முத்தாக ஆனந்தக் கண்ணீர் சொரிந்தது. அத்தகைய மங்கையர்க் கரசியாரைப் பெற்ற குலத்தில் தானும் வாழ்க்கைப்பட்டு மகாராணியாக வாழ்ந்திருக்கக் கொடுத்து வைத்திருந்த பூர்வ ஜன்ம பாக்கியத்தை எண்ணி எண்ணி மனம் பூரித்து மகிழ்ந்தாள்.

மதுராந்தகனுக்கோ மேற் கூறிய பாடல்களில் 'மண்ணெலாம் நிகழ மன்னனும் மன்னும் மணிமுடிச் சோழன்' என்னும் வரி மட்டுமே மனத்தில் பதிந்தது. அத்தகைய புராதனப் பெருமை வாய்ந்த சோழர் குலத்து மணி மகுடம் தன் சிரசை அலங்கரிக்க வேண்டியிருக்க, இன்னொருவர் அதை அபகரித்துக்கொண்டிருப்பதை நினைத்த போது அவனுக்கு ஆத்திரம் உண்டாயிற்று.

சம்பந்தர் மங்கையர்க்கரசியாரைப் போற்றிப் பார்க்கிறார். பாண்டியமாதேவி அந்தப் பாலகரைப் பார்த்து, ''ஐயோ! இந்த இளம் பிள்ளை எங்கே? பிரம்ம ராட்சதர்கள் போன்ற சமணர்கள் எங்கே? இந்தப் பிள்ளை அவர்களுடன் எப்படி வாதுப் போரிட்டு வெல்ல முடியும்?'' என்று கவலையுறுகிறார். அதை அறிந்த சம்பந்தர் பாண்டியமா தேவியைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறார்:

''மானினேர் விழி மாதராய் வழுதிக்கு
மாபெருந் தேவி கேள்!
பானல்வா யொரு பாலன் ஈங்கிவன்
என்று நீ பரிவெய்திடேல்!
ஆனை மாமலை ஆதியாய
இடங்களிற் பல அல்லல் சேர்
ஈனர்கட் கெளியேன் அலேன் திரு
ஆலவா யரன் நிற்கவே!''

என்ற பதிகத்தைத் திருநாரையூர் நம்பியாண்டார் நம்பி பாடியபோது, செம்பியன் மாதேவி தன்னையே மங்கையர்க் கரசியாகவும் பதிகம் பாடிய நம்பியையே ஞானசம்பந்தராகவும் பாவனை செய்து கொண்டு இந்த உலக நினைவையே மறந்து மனம் பூரித்தாள்.

மதுராந்தகத் தேவரோ ''ஆம்; நான் இளம் பிராயத்துச் சிறு பிள்ளைதான்! ஆனால் திருக்கோவலூர் மலையமானுக்கும் கொடும்பாளூர் பூதிவிக்கிரம கேசரிக்கும் அவர்களுடைய ஆதரவைப் பெற்ற சுந்தர சோழரின் புதல்வர்களுக்கும் அஞ்சிவிட மாட்டேன். சம்பந்தருக்கு ஆலவாயரன் அருள் இருந்தது போல் எனக்கும் பழுவேட்டரையர் உதவி இருக்கிறது!'' என்று எண்ணிக் கொண்டார்.

வந்தியத் தேவனின் செவிகளில் பாடல் ஒன்றும் புகவே இல்லை. அவனுடைய கண்களும் கருத்தும் குந்தவை தேவியிடமே முழுவதும் ஈடுபட்டிருந்தன. இளையபிராட்டி ஒருவேளை தன்னைத் தெரிந்து கொள்ளவே இல்லையா, தெரிந்து கொண்டும் பாராமுகமா, அல்லது தன்னிடம் ஒப்புவித்த காரியத்தை நிறைவேற்றி விட்டு வந்து உடனே சொல்லவில்லை என்று கோபமா? என்று இப்படி அவன் மனம் சிந்தித்துக்கொண்டிருந்தது. அத்துடன் இளைய பிராட்டியைத் தனிமையில் எப்படிச் சந்திப்பது, சந்தித்துச் செய்தியை எப்படிச் சொல்லுவது என்றும் அவன் யோசனை செய்து கொண்டிருந்தான்.

பாடல்கள் முடிவடைந்ததும் செம்பியன் மாதேவி நம்பியாண்டாருடன் வந்திருந்த பெரியவரைப் பார்த்து, ''ஐயா! இந்த இளம் பிள்ளையைப் பார்த்தால் ஞானசம்பந்தரே மீண்டும் வந்து அவதரித்திருப்பது போலத் தோன்றுகிறது. இவரை அழைத்துக் கொண்டு தமிழ் வழங்கும் ஊர் ஊராகச் செல்லுங்கள். அங்கங்கே கிடைக்கும் தெய்வீகமான தேவாரப் பதிகங்களைச் சேகரித்துக் கொண்டு வாருங்கள். அப்பர் பதிகங்களையும், சம்பந்தர் பதிகங்களையும், சுந்தரமூர்த்தியின் பாடல்களையும் தனித் தனியாகத் தொகுக்க வேண்டும். கோயில்கள் எல்லாவற்றிலும் நாள்தோறும் பாடச் செய்ய வேண்டும். இது என் கணவருடைய விருப்பம். அதை என் வாழ்நாளில் நிறைவேற்றிப் பார்க்க ஆசைப் படுகிறேன். நீங்கள் ஊர் ஊராகப் போவதற்கு வேண்டிய சௌகரியங்கள், ஆட்கள், பரிவார சாதனங்கள் எல்லாம் அளிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்கிறேன். சக்கரவர்த்தியின் அனுமதியைக் கோரி என் ஆளை விட்டுமே செய்தி சொல்லி அனுப்புகிறேன்!'' என்றார். அச்சபையில் அப்போது எழுந்த கோலாகலமான கோஷங்கள் மதுராந்தகனின் செவிகளுக்கு நாராசமாயிருந்தன. (தொடரும்)

பிரிட்டானியா
பிரிட்டா
பிஸ்கட்டுகள்

இனிப்பும், மொரமொரப்புமுள்ள பிரிட்டானியா பிரிட்டா பிஸ்கட்டுகள் வாய்நிறைந்தவை, இதமானவை. குழந்தைகள் பெரிதும் விரும்பி சாப்பிடுகின்றனர். இவற்றை அவர்களுக்கு அள்ளிக்கொடுத்து, எப்பொழுதும் மகிழ்ச்சியில் திளைக்கச்செய்யுங்கள்.

பிரிட்டானியா

என்றுமே உயர்தரம்

ராமாயணம்

ராஜாஜி

42. விராதன் தீர்ந்தான்!

மூவரும் தண்டகாரணியப் பெருங் காட்டுக்குள் நடந்து சென்று ரிஷிகள் பலர் வாசம் செய்து கொண்டிருந்த பிரதேசத்தை அடைந்தார்கள். போகும் போதே அங்கே வேள்விக்கான பொருள்களும், முனிவர்கள் உடுத்தும் மரவுரி, ஆசனத்துக்குரிய தோல் முதலியவையும் இங்குமங்கும் இருப்பதைக் கண்டார்கள். அந்த இடமே பார்ப்பதற்கு மிக அழகாக இருந்தது. பறவைகளும் மிருகங்களும் பயமின்றிச் சஞ்சாரம் செய்து கொண்டிருந்தன. பழங்கள் நிறைந்து தொங்கும் பல மரங்களைக் கண்டார்கள். வேத மந்திர சப்தம் காதுக்கு இனிமையாக இருந்தது. அருகில் சென்றதும் வயோதிக முனிவர்களுடைய ஒளி வீசும் முகங்களைக் கண்டார்கள்.

ரிஷிகள், மூவரையும் கண்டு அளவு கடந்த மகிழ்ச்சி அடைந்தார்கள். "அரசனே! நீ எங்களைக் காப்பவன். வனத்தில் இருந்தாலும் நகரத்திலிருந்தாலும் நீ எங்களுடைய அரசன்" என்றெல்லாம் சொல்லி உபசரித்து அவர்களுக்கு வேண்டியவைகளைச் செய்து தங்க இடமும் காட்டினார்கள்.

மறு நாள் காலையில் எழுந்து, ரிஷிகளிடம் விடைபெற்றுக் கொண்டு காட்டுக்குள் சென்றார்கள். பெருங்காடு. புலி, சிங்கம், ஓநாய் முதலிய மிருகங்களும் பலவித பறவைகளும் நிறைந்த காடு. சுற்றும் முற்றும் பார்த்துக் கொண்டே மெதுவாகச் சென்றார்கள்.

திடீர் என்று மலை போன்ற ஒரு பெரிய உருவம் எதிர்ப்பட்டது. நர மாமிசம் தின்னும் ராக்ஷஸன் இடிபோல் கர்ஜனை செய்தான். அவன் வடிவம் சகிக்க முடியாத கோர சொரூபமாக இருந்தது. மாமிசமும் ரத்தமும் படிந்த புலியின் தோல், இன்னும் நன்கு உலராதது. அதைப் போர்த்தியிருந்தான். கையில் ஒரு பெரிய சூலாயுதம். அதில் அப்பொழுது குத்திக் கொன்ற மூன்று சிங்கங்கள், ஒரு யானைத் தலை முதலியவை தொங்கிக் கொண்டிருந்தன.

ராக்ஷஸன் ஆயுதத்தைத் தூக்கிப் பயங்கரக் கூப்பாடு போட்டுப் பாய்ந்து சீதையை அப்படியே பிடித்துத் தூக்கிக் கொண்டு, "யாரடா நீங்கள் இந்தக் காட்டுக்கு வந்திருக்கிறீர்கள்? நீங்கள் யார்? பார்ப்பதற்குப் பாலகர் போல் இருக்கிறீர்கள். வேஷமோ ஜடையும், மரவுரியும் தரித்து முனிவர்கள் போல் நடிக்கிறீர்கள்! கையில் வில்லும் அம்பும்! பக்கத்தில் ஒரு பெண்! ஏன் இப்படிப் பொய் வேடம் போட்டுத் திரிகிறீர்கள்? வெட்கம் இல்லையா? நீங்கள் ரிஷிகளின் சம்பிரதாயத்துக்கும் விரத உடைக்குமே அபகீர்த்தி கொண்டு வருகிறீர்கள். ஏமாற்றித் திரியும் வஞ்சகர்களே! நான் யார் தெரியுமா? நான் தான் விராதன். ரிஷிகளைத் தின்று வருபவன். இந்த அழகி என் பத்தினியாக இருக்கட்டும். தெரிந்ததா? உங்கள் ரத்தத்தைக் குடிக்கப் போகிறேன், பாவிகளே!" என்று கர்ஜனை செய்தான்.

சீதை அவன் கையில் பிடிபட்டு நடுங்கித் துடித்துக் கொண்டிருந்தாள். மைதிலியை அரக்கன் பிடித்து எடுத்திருப்பதைக் கண்ட ராமன் தன் அமைதியை இழந்து, "ஐயோ லக்ஷ்மணா, பார்த்தாயா? எதையும் பொறுக்கும் என்னால் இதைப் பொறுக்க முடியவில்லையே! இதைத் தெரிந்தே பாவி கைகேயி நம்மைக் காட்டுக்கு அனுப்பினாளோ!" என்று கதறினான்.

சீதையைத் தூக்கி நின்ற அரக்கனை எந்த விதத்தில் எதிர்ப்பது என்று தோன்றாமல் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ராமன் தைரியமும் அமைதியும் இழந்து போய்ப் பேசினதைக் கேட்ட லக்ஷ்மணன், குழப்பம் அடையாமல், பாம்பைப் போல் சீறி, "ராமா! இந்திரனுடைய பலம் பெற்றவன் நீ. உன் பக்கத்தில் நானும் இருக்க ஏன் இப்படிப் பேசுகிறாய்? பார், இப்போது என் வில்லும் அம்பும் என்ன செய்யப் போகின்

ஷண பக்ஷணமாகு! இவன் மடிந்து விழ விழுந்து. இவன் ரத்தத்தை மண் குடிக்கப் போகிறது. அயோத்தியையில் என் ராஜ்யத்தை நீ அடக்கினாயே, அந்த ராஜ்யம் இவன் மேல் இப்போது பாயப் போகிறது! பிறகு கொண்டு எங்கள் இந்திரன் காக்கிறது போல். இவளைத் தூக்கி இவன் உயிரை வாங்கப் போகிறேன்'' என்றான்.

* * *

விராதன் அச்சமயம் மறுபடியும் கர்ஜித்து, ''ஓ! வாலிபர்களே! யார் நீங்கள்? உடனே சொல்லுங்கள்!'' என்றான்.

ராமன் அதற்குள் தெளிந்துவிட்டான். சமயம் தெரிந்து முகத்தில் வீரம் ஜொலிக்க ஆரம்பித்தது.

''நாங்கள் இக்ஷ்வாகு வம்சத்து ராஜகுமாரர்கள். வனவாசம் செய்ய வந்திருக்கிறோம். நீ யார், சொல்லுவாய்!'' என்றான் ராமன்.

''அப்படியா? தசரத குமாரனே கேள், சொல்லுகிறேன். என் தகப்பனார் பெயர் ஜவன்; தாயார் சதஹ்ரதை. விராதன் என்று என்னை ராக்ஷஸர்கள் அறிவார்கள். ஆயுதம் தீக்கும் சக்தியைப் பலத்தால், உங்களுடைய ஆயுதங்களால் என்னை ஒன்றும் செய்ய முடியாது. பிரம்மாவிடம் வரம் பெற்றிருக்கிறேன். இந்தப் பெண்ணை விட்டு விட்டு ஓடிப் போங்கள். உயிருடன் தப்புங்கள்!'' என்றான் ராக்ஷஸன்.

இதைக் கேட்டதும் ராமனுடைய கண்கள் சிவந்து, கோபம் பொங்கிட்டு, ''பாவி! நீ போகும் சமயம் நெருங்கி விட்டது!'' என்று சொல்லி வில்லை வளைத்துக் கூரிய அம்பொன்றை அரக்கன் மேல் விடுத்தான். அம்பும் அவன் உடலைத் துளைத்துவிட்டு ரத்தத்தோடு நெருப்பைப் போல் பிரகாசித்துக் கொண்டு பூமியை அடைந்தது. ஆனால் அரக்கன் அப்படியே நின்றான். அவன் வலியினால் கோபம் கொண்டு சீதையைக் கீழே வைத்துவிட்டுச் சூலத்தைத் தூக்கி வாயைத் திறந்து கொண்டு ராம லக்ஷ்மணர்கள் மேல் பாய்ந்தான். உடனே ராஜகுமாரர்கள் இருவரும் அவன் மேல் அம்பு மாரி பெய்தார்கள். அம்புகள் பாய்ந்து அவன் உடலில் குத்தி நின்றன. பெரியதொரு முள்ளம் பன்றியைப் போலக் காட்சி தந்தான். அரக்கன்

இறித்து விட்டு ஒரு முறை தொட்டு முறித்து உடலை ஒரு திருப்புத் திருப்பினான். குத்தி நின்ற அம்புகள் எல்லாம் படபடவென்று கீழே உதிர்ந்தன. அதன் பிறகு சூலாயுதத்தைத் தூக்கி நின்றான். ராம லக்ஷ்மணர்கள் இரண்டு அம்புகளை விட்டுச் சூலத்தைத் துண்டுபடுத்தி விட்டு, கத்திகளை எடுத்துக் கொண்டு அரக்கன் மேல் பாய்ந்தார்கள். அவனோ இருவரையும் இரண்டு கைகளில் தூக்கி எடுத்துத் தோளின் மேல் வைத்துக் கொண்டு வனத்துக்குள் குதித்துச் சென்றான். அடர்ந்து இருள் மூடிய வனத்துக்குள் ராம லக்ஷ்மணர்கள் மறைந்து போனதைக் கீழே நின்ற சீதை கண்டு உரக்கப் புலம்பினாள்.

அரக்கனுடைய தோளின் மேலிருந்த ராமனும் லக்ஷ்மணனும் அவனுடைய இரு கரங்களையும் ஒடித்துப் பிய்த்து எறிந்தார்கள். ராக்ஷஸன் கீழே விழுந்தான். ஆயுதத்தால் அவனுக்குச் சாவு இல்லை என்பதை அறிந்து கைகளால் அவனை நொறுக்கியும், காலால் மிதித்தும் பிண்டமாக்கினார்கள். அப்படியும் அவன் சாகவில்லை. வரத்தின் பலத்தால் உயிர் போகவில்லை. ஆனால் இம்சையைப் பொறுக்க முடியாமல் கதறினான். கேட்டு அடைந்த வரத்தில் இது விட்டுப் போன அம்சம். மரணம் வந்து அவனுக்குச் சாந்தி தரவில்லை. ஒரு பெருங் குழி வெட்டி அவனை அதில் போட்டு மூடிவிட நிச்சயித்தார்கள்.

அவனே ராமனை அவ்வாறு செய்யும்படி கேட்டுக் கொண்டான். அவன் கழுத்தின் மேல் கால் வைத்து மிதித்துக் கொண்டு நிற்கையில் அரக்கன் சொல்லுகிறான்:

"பகவானே! உன் பாதம் என்மேல் பட்டது. எனக்கு அறிவு வந்தது. என் சாபம் உன்னால்தான் தீரவேண்டும். நான் பிறப்பில் அரக்கன் அல்ல. நான் ஒரு கந்தர்வன். நான் பெற்ற வரமே என் விமோசனத்துக்குத் தடையாக இருக்கிறது. எப்படியாவது என் உயிரை மாய்த்தாயானால் நான் மறுபடியும் என் சொரூபத்தை அடைந்து மேல் உலகம் செல்வேன்" என்றான்.

அவ்வாறே ராம லக்ஷ்மணர்கள் ஆயுதமின்றி அவன் உடலை நொறுக்கிப் பிண்டமாக்கிப் பெருங் குழியில் போட்டுப் புதைத்துவிட்டார்கள். அரக்கனும் கந்தர்வர்களுக்குரிய மேலுலகம் எய்தினான்.

பிறகு ராஜகுமாரர்கள் தனியே நின்ற சீதையை அடைந்து அவளுக்கு விஷயத்தைச் சொல்லி, மூவரும் சரபங்க ரிஷியின் ஆசிரமத்துக்குச் சென்றார்கள்.

அவ்விடம் இந்திரன் தன் தேவர்களுடன் வந்து முனிவருடன் பேசிக் கொண்டிருந்தான். ராமன் வந்ததை இந்திரன் அறிந்து தன் பேச்சைச் சீக்கிரம் முடித்துக் கொண்டு மறைந்தான். பிறகு ராமனும் தம்பியும் சீதையும் சரபங்க ரிஷியை வணங்கினார்கள்.

வயோதிக ரிஷியானவர், "உனக்காகத்தான் காத்திருக்கிறேன். நான் என் உடலை நீத்து மேலுலகம் செல்ல வேண்டிய காலம் வந்தபோதிலும் உன்னைக் காணாமல் போக விரும்பவில்லை. அதனால் காத்திருந்தேன். இப்போது என் விருப்பம் பூர்த்தியாயிற்று. என் புண்ணிய பலன்களை உனக்குத் தந்தேன்" என்றார்.

ரிஷி சொன்னதைக் கேட்ட ராமன், "பகவானே! என் புண்ணியத்தை நானே செய்து பெற வேண்டும். எனக்குத் தாங்கள் கொடுத்து நான் பெறுவதில் என்ன இருக்கிறது? நான் எல்லாவற்றையும் விட்டுக் காட்டுக்கு வசிக்க வந்திருக்கிறேன்" என்றான்.

(தொடரும்)

மறுவேடம்

ஆதாரம்:
'இல்லஸ்ட்ரேட்டட் வீக்லி''

தமிழில்:
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] பாடல், கதை, [illegible] நாட்டுப்புறங்களுக்கான [illegible] கேட்டுக்கொண்டே இருந்தன.

[illegible] பார்ப்பவர்களைப் பிரமிக்க வைத்தது!

தமிழகத்தின் பிரதிநிதிகள் அதிக எண்ணிக்கையில் முதல் பரிசுகளைப் பெற்றதால், 'சுழல் கோப்பை' இந்த ஆண்டு தமிழகத்திடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது.

[illegible] விளையாட்டு [illegible] காண்பிப்பதுபோல், [illegible] விளையாட்டு அரங்கு இந்த நாட்களில் [illegible] இருந்தது.

ஆண்களுக்கான போட்டிகளில் அதிகபட்ச வெற்றிகளைப் பெற்றது ஆந்திரப் பிரதேசம். [illegible] முதல் பரிசுகளைத் தட்டிக்கொண்டு போனார். பெண்களுக்கான போட்டிகளில் முதல் இடத்தைத் தட்டிக்கொண்டு போனவரும் ஆந்திரப் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்தவரே. [illegible] வெற்றிக் கேடயம் இந்த ஆண்டு ஆந்திராவுக்குப் போய்ச் சேர்ந்தது.

விளையாட்டுகளுக்கான பரிசு [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

இந்த மூன்று நாள் [illegible]

— கோமதி [illegible]

புகைப்படங்கள்: [illegible]

இரவிலே கடுமையாகும் இருமலை நிறுத்த அதிகச் சக்தி வாய்ந்த மருந்து!

இருமலைக் கட்டுப்படுத்தும் கேந்திரம் செயல்படுகிறது.

ஃபார்முலா 44 இருமலைக் கட்டுப்படுத்தும் கேந்திரத்தை இதமாக்குகிறது.

இருமல் தொடங்கும் கட்டுப்பாட்டுக் கேந்திரத்திலேயே உடனடியாகவும், அதிகச் சக்தியுடனும் செயல் புரிகிறது விக்ஸ் ஃபார்முலா 44. எனவே உங்கள் இருமல் நின்று விடுகிறது.

அதே சமயம், இந்த கலவை இருமல் மிக்சரில் சேர்ந்துள்ள மருந்துப்பொருள்கள் உடலினுள் ஊடுருவி, சுவாசக் குழாய்களின் அடைப்பை நீக்குகின்றன. வலிமிகுந்த மார்புச் சளியை அகற்றி தொண்டை எரிச்சலுக்கும் இதமளிக்கின்றன.

அதிகச் சக்தி வாய்ந்த விக்ஸ் ஃபார்முலா 44 அருந்தி இரவில் கடுமையாகும் இருமலிலிருந்து வேகமான நிச்சயமான நிவாரணம் பெறுங்கள். அமைதியான உறக்கமும் உங்களுக்குக் கிடைக்கும்.

விக்ஸ் ஃபார்முலா 44 காஃப் மிக்சர்

ரகுபதி ராகவ
மகாத்மா காந்தி

தமிழாக்கம்: ராஜாஜி

13.ர இயற்கை கடவுள் விதியே

கடவுளினுடைய சட்ட திட்டங்கள் நமக்கு இன்னும் முற்றிலும் தெரியாது. அவை இயங்கும் விதமும் நாம் முற்றிலும் அறியவில்லை. மேம்பட்ட பௌதிக விஞ்ஞானிகள் கண்டதும் சாஸ்திர தத்துவார்த்தம் கற்ற பண்டிதர்களினுடைய அறிவும் ஆண்டவனுடைய நியதிகளின் அடங்கலுக்கு ஒரு துகள் மாத்திரமே ஆகும். கடவுளை நான் என்னைப் பெற்ற தகப்பனைப் போல் ஒரு பூத உடல் கொண்டவனாகப் பாவிக்கா விட்டாலும் அவனிடமிருந்தே அபார சம்பத்தும் கொண்டவனாகக் கருதுகிறேன். என்னுடைய வாழ்க்கையில் ஒவ்வொரு சிறு விஷயத்திலும் அவன் என்னை ஆட்படுத்துகிறான். ஒவ்வொரு இலையுங்கூட அவன் ஆணையின்றி அசைவதில்லை என்பது என்னுடைய நிச்சயமான கருத்து. வெறும் உபசாரப் பேச்சு அல்ல. நான் விடும் ஒவ்வொரு மூச்சும் அவன் சம்மதத்தைப் பொறுத்து நிற்கிறது.

(ஹரிஜன் 16-2-34)

அவன் வேறு, அவன் நியதி வேறு அல்ல. நியதியே கடவுள் என்று கருதலாம். ஆண்டவனுக்கு நாம் கூறும் குணங்கள் வெறும் இலக்கணங்கள் அல்ல. இலக்கணமே அவன். அவனே இலக்கணம். அவனே சத்தியம், அன்பு, நியதி – இன்னும் நாம் தேடிச் சொல்லக் கூடிய கோடிக்கணக்கான தத்துவங்களும்.

இயற்கை விதிகள் மாறாதவை. அவற்றுக்குப் புறம்பாக எதுவும் நடைபெறாது. அந்த விதிகளுக்கு விலக்கு என்பது இல்லை. இயற்கை விதிகளுக்கு விலக்காக நடைபெறுவதுதான் அற்புதம் என்றால் அவ்வித அற்புதங்கள் நடக்க இடம் இல்லை. அவனுக்குக் காலம் என்பது இல்லை. அவனுடைய காலம் முதலும், நடுவும், முடிவும், அல்லும் அற்றது. நமக்குத்தான் இறந்த காலம், நிகழ்காலம், வருங்காலம் என்கிற கால பேதம். நாம் வாழும் நூறு ஆண்டுகள் அனந்த காலத்தில் எம்மாத்திரம்? ஒரு நிமிஷத்துக்கும் ஆகாது. (ஹரிஜன் 17-4-37)

தான் செய்திருக்கும் சட்டங்களை மாற்றும் உரிமையை ஆண்டவன் வைத்துக்கொள்ளவில்லை. அப்படி மாற்ற வேண்டிய அவசியம் அவனுக்கு என்னத்துக்கு? அனந்த வீரியமும் அனந்த அறிவும் பெற்றவன் அல்லவோ அவன்! கழிந்ததும், நிகழ்வதும், வருவதும் அனைத்துமே அவனுக்கு ஒரு சிரமமும் இன்றி ஒரே சமயத்தில் அவன் காண்பான் அல்லவா? ஆனபடியால் அவன் ஏன் எதையும் மாற்ற வேண்டும்? ஏன் எதையும் புனராலோசனை செய்ய வேண்டும்? திருத்தவோ மாற்றவோ சீர்படுத்தவோ அவனுக்கு அவசியமில்லை.

(யங் இந்தியா 23-11-26)

பூமியில் நாம் வாழும் வாழ்க்கை, மாதர்கள் அணிந்து உடைந்து போகும் கண்ணாடி வளையல்கள் மாதிரி, நிலையற்றது. ஒரு பெட்டியில் போட்டுப் பத்திரப்படுத்தினாலும் ஆயிரம் ஆண்டுகள்கூட அந்த வளையல்கள் நிற்கும். ஆனால் நம்முடைய ஆயுளோ ஓர் இமைப்பொழுதில் அழிந்து போகக் கூடும். ஆனபடியால் உயிருள்ளபோதே, இப்போதே, உள்ளங்களைச் சுத்தி செய்து கொள்ளுவோம். ஏழை என்றும், மன்னன் என்றும் வித்தியாசப்படுத்திக் கருதுவதை ஒழிப்போம். ஒரு பூகம்பமோ வெள்ளமோ வேறெதுவும் விபத்தோ அல்லது நடைமுறையில் வரும் மரணமோ நம்மை வந்து எய்துவதற்குள் ஆண்டவன் முன் நிற்பதற்கு ஆயத்தம் ஆவோம்.

(ஹரிஜன் 2-2-34)

கண்ணுங்கருத்துமாக குழந்தைகளைப் பேணும் தாய்மார்களுக்கு

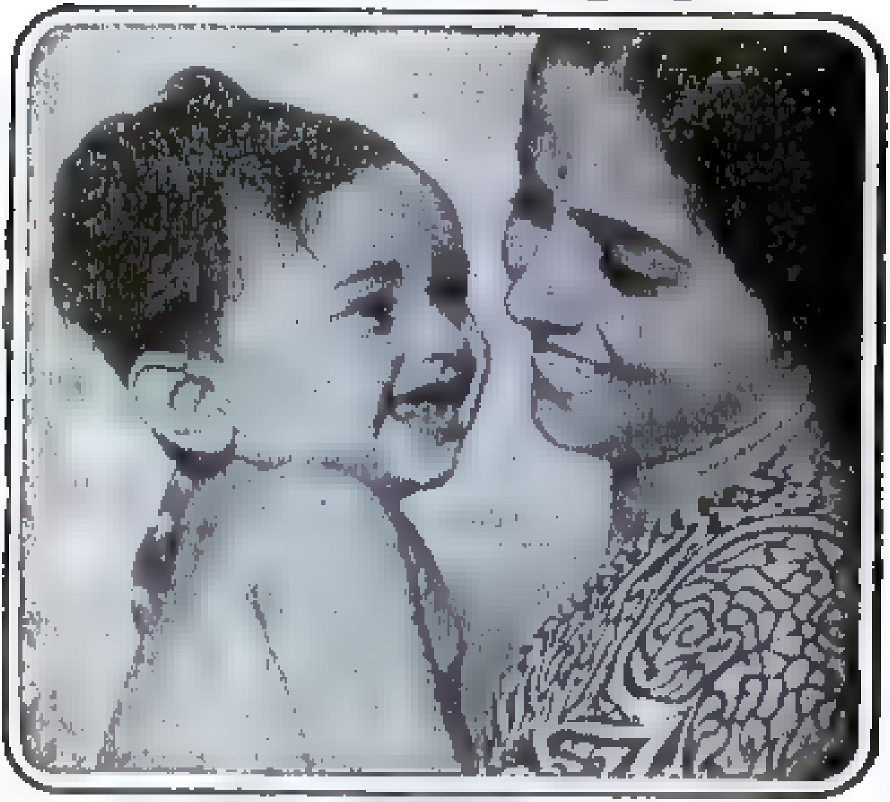

ஆஸ்டர்மில்க்

ஒரு கிளாக்ஸோ தயாரிப்பு

Creative Unit-218

அற்புதம் செய்த அன்புச் சகோதரி

பெண்கள், பள்ளிக்குச் சென்று படிப்பது ஓர் அற்புதமா என்றுதான் இன்று தோன் றும். ஐம்பது, அறுபது ஆண்டுகளுக்கு முன் நம் சமூக சிந்தனை எப்படி இருந்தது என்று அறிந்தாலே அதற்கு எதிர்நீச்சல் போட்டுப் பெண் கல்வியைப் பரப்பிய பெருமாட்டியான காலஞ்சென்ற சகோதரி சுப்பலட்சுமியின் பணி எவ்வளவு அற்புதமானது என்று புரியும்.

இப்போது சாதாரணமாகப் பெண்கள் பட் டப் படிப்புப் படித்து முடித்த பின்தான் திரு மணம் நடக்கிறது. ஆனால் சகோதரி சுப்ப லட்சுமியின் இளமைக் காலத்தில் — இன்றைய மக்கள் தொகையில் பாதியே இருந்த இந் நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் — அம்மக்கட் தொகையில் மூன்றே சதவிகிதம் உள்ள பிரா மண சமூகத்தில் மட்டும், சென்னை மாகாணம் முழுவதிலுமே பதிவு செய்யப்பட்ட 22,000 விதவைகள் இருந்தனராம்!

இறைவனின் கருணை விசித்திரமானது! இப் படிப்பட்ட ஆயிரமாயிரம் விதவைகளின் இன்னல் தீரவும் — எதிர்காலத்தில் இப்படிப் பட்ட குழந்தைப் பருவக் கல்யாணமும், கன்னிமைப் பருவக் கைம்மையும் தொலைக் கவும் — இறைவனின் கருணையே பெருவடிவ மாக உருக்கொண்டது. கல்வி சுப்பலட்சுமி மணமகள் என்றால் என்ன என்று புரிந்து கொள்ளும் முன்பே கைம்பெண் ஆனாள். தனக்கு நேர்ந்த கொடுமையிலிருந்தே அவள் எழுச்சி பெற்று அக்கொடுமைக்கு ஆளான வர்களை மீள்வாக் காக்கும் நட்சேயானாள்.

''இதோ எதிரே வந்துவிட்டது, அபசகுனம் தான்'' என்று தன்னைக் குறித்து ஒரு அதிர மாதுர் பேசக் கேட்டாள் சுப்பலட்சுமி. அந்தக் கணமே ஒரு மகத்தான லட்சியத்துக்கு அவள் தன்னை அர்ப்பணம் புரிந்து கொண் டாள்: ''நான் எதிரில் வருவது அபசகுனமா! என் பேரோ சுப லக்ஷ்மி. கைம்பெண்களுக்கு சேவையாகவே நான் சுபலக்ஷ்மியாக இருப் பேன்'' என்று பிரதிக்ஞை பூண்டாள்.

'ஏட்டையும் பெண்கள் தொடுவது தீமையென் றெண்ணியிருந்தவர் மாய்ந்துவிட்டார்
வீட்டுக்குள்ளே பெண்ணைப் பூட்டி வைப்போமென்ற விந்தை மனிதர் தலைகவிழ்ந்தார்'

என்று பாரதி பாடிய புரட்சிக்கு ஆணி வேர் சகோதரி சுப்பலட்சுமியே. ஆனால் அவரது புரட்சி முரட்டுத்தனமானதல்ல. அது மென் மையானது; அன்பு மயமானது; பண்பு நிறைந்தது. பழமையை அடியோடு அழிக் கவோ, பாரதப் பெண்குலத்தின் உள்ளார்ந்த பண்புகளைச் சிதைக்கவோ ஒருகாலும் முற் படாமலே, பெண் கல்வி, பால்ய விவாகம், இளம் விதவைகள் பிரச்னை முதலியவற்றுக்கு அரிய தீர்வு கண்டவர் அவர்.

இந்தியப் பண்பின் வழி நின்ற அதி சயப் புரட்சியாளர் அவர் என்பதற்குக் குறிப் பாக ஓர் உதாரணம் கூறலாம். 1911ல் பிரிட் டிஷ் கோமகன் சென்னைக்கு வந்தபோது அவ ருக்குச் சமூகத்தில் சிறப்புப் பெற்ற சீமாட் டிகள் பலர் அறிமுகம் செய்யப்பட்டனர். அவர்களிடம் கோமகன் மேல் நாட்டு வழக் கப்படி கைநீட்டியபோது அவர்கள் தயங் காமல் கைகுலுக்கினர். ஆனால் சகோதரி கைகுலுக்கவில்லை. 'நமஸ்தே' என்று கும்பிட்டு மட்டுமே போட்டார். 'எங்கள் மண் மரியாதைக் குறைவாக நினைக்கப் போகிறாரே' என்று மற்றவருக்கு கவலை. கோமகனோ விஷயம் புரியாதவராக இரண்டாம் முறை கை நீட்டினார். சகோதரி அப்போதும் அசைந்து கொடுக்காமல் அதே கும்பிடுதான் போட்டார். மூன்றாம் முறையும் கைநீட்டியபோதுதான் கோமகனுக்கு விஷயம் புரிந்தது. அவரும் சகோதரியைப் போலவே 'நமஸ்தே' போட்டு விட்டு, அவளிடம் உள்ளார்ந்த மரியாதை யுடன் பேசி நடந்தார். 'நம்மை ஆளும் ராஜகுமாரனுக்கும் உயரப் பண்புகளைக் காட்டப் பரபுருஷன் தொடுவதற்குப் பாரதப் பெண் அனுமதியாள்' என்றார் சகோதரி.

சகோதரி பெரிய சீர்திருத்தவாதி என்பது மட்டும் அவரது பெருமை அல்ல. சீர்திருத்தம் பண்போடு நிகழவேண்டும் என்று அவர் அறிந்திருந்ததே அதனினும் பெருமை.

சகோதரிக்குப் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் கெய் ஸர் — இ — ஹிந்த் பட்டம் அளித்தது. சுதந் திர பாரதம் 'பத்மஸ்ரீ' விருது அளித்தது. ஆனால் புகழை விரும்பாமலே பணி புரிந்தவர் அவர். தினமும் கீதா பாராயணம் செய்து, அதன் பொருளான கர்மயோகத்தை வாழ்ந்து காட்டியவர் சகோதரி.

புண்ணிய சரித்திரம் பூர்த்தியாகி விட் டது! புண்ணியவதியின் சீர்திருத்தம் நல் லதே நிறைவு பெற்று விட்டது. இனி அந்தச் சீர்திருத்தம் அவர் விரும்பிய அன்போடு நின்று, பாரத மண்ணின் பண்பு மிளிரச் சொல்லிச் செய்வதே மறைந்த மாதரசிக்குச் செலுத்தக்கூடிய அஞ்சலி. ரா. கணபதி

சிலையைத் தேடி... (இரண்டாம் பாகம்)

கதை: வாண்டுமாமா — சித்திரம்: [illegible]

ராமுவையும், ரவியையும் ஏற்றிச் சென்ற கப்பல் இலங்கைத் தீவின் [illegible] துறைமுகத்தில் நங்கூரமிட்டிருக்கிறது. அங்கு இந்தக் கப்பலை எதிர்பார்த்துத் தயாராக இருந்த படகு அவ்விருவரையும் ஏற்றிக் கொண்டு கரை சேர்கிறது. [illegible] என்ற சிங்களக் கிழவரின் விருந்தினர்களாக குழந்தைகள் தங்கி ஓய்வெடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். [illegible] மேலே என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதற்கான தகவலுக்காகக் காத்திருக்கிறார்கள்.

பொன்னாலான புத்தர் சிலையைத் தேடி வந்த இந்திரபால், தான் கண்டுபிடித்த [illegible] முக்கியமான செய்தியை பாரதத்தில் உள்ள தமிழ்செல்வன் [illegible] முன்னமே அனுப்பியிருந்தான். [illegible] அதை மீட்க முன்பே ஒரு முயற்சி நடந்திருக்கிறது. (யாரால், எப்படி, எப்போது என்ற விவரங்கள் ஏதும் சரியாகக் கிடைக்கவில்லை) அம்முயற்சி பூரண வெற்றி பெறவில்லை. சீன நாட்டிலிருந்து புத்தர் சிலையை வெளியேற்றிக் கடலில் கடத்தி வரும்போது கப்பல் புயலில் சிக்கி மூழ்கிவிடுகிறது. புத்தர் சிலையும் அத்துடன் மறைந்தது. சிலை சமுத்திரத்தில் மூழ்கியதா அல்லது வேறு எங்காவது அப்புறப்படுத்தப்பட்டதா? இதற்கான தகவல்களைத் தேடிக் கொண்டிருந்தபோதுதான், இந்திரபால் கம்யூனிஸ்டு சீனர்களின் குண்டுக்குப் பலியானான்.

அந்தச் சிலையைக் கைப்பற்றித் தமதாக்கிக் கொள்ளத் தீவிரமாக முயன்று கொண்டிருந்த சீனர்களுக்கோ, இந்திரபாலிடமிருந்து மேலே அந்த சிலை முக்கியமான தகவல்கள் கிடைக்கவில்லை. "சீ"யின் முயற்சியின் தோல்வியுற்றதின் விளைவாக, கம்யூனிஸ்ட் சீனர்களின் வேவு இலாகா [illegible], ரவியை ரகசியமாகப் பின்தொடர்ந்து செயல்படத் தங்கள் ஆள் ஒருவனையும் அவர்கள் பின்னாலேயே அனுப்பியது. அந்த ஆள் குழந்தைகளுக்கு முன்பாகவே இலங்கைக்கு வந்து விட்டான். [illegible] காரணத்தினால் கம்யூனிஸ்ட்களின் இந்த முன்னேற்பாடு [illegible] தெரியாமல் போயிற்று. இலங்கை [illegible] அதை அடுத்துள்ள [illegible] ஒரு இடத்திலோ அந்தப் புத்தர் சிலை புதைந்து கிடக்கலாம். அப்படி ஒரு யூகத்தை உண்டாக்கியிருந்தான் இந்திரபால். அது எங்கே? இந்திரபாலினாலும் கண்டுபிடிக்க முடியாத இரகசியத்தை ராமுவும் ரவியும் விடுவிக்கிறார்களா? மேலே படியுங்கள்.

பூங்கா நகரம்—
60 ஆண்டுகள் முன்பே திட்டமிட்டு உருவானது

[illegible]

[illegible]

[illegible]

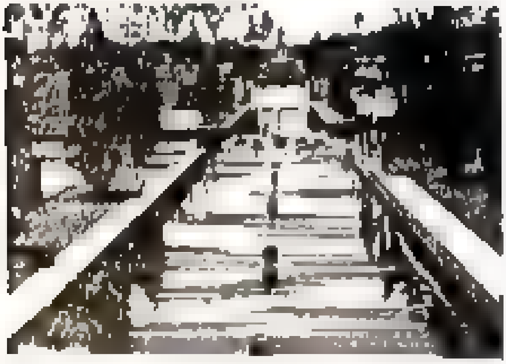

[illegible]

[illegible]

டாடா ஸ்டீல்

எழுபதே! ஏமாற்றம் அளிக்காதே!

தேசிய நோக்கில் : **திரு கே. எஸ். ராமானுஜம்**

ஒரு தொழில் நிறுவனத்தைச் சேர்ந்தவர் மத்திய மந்திரி ஒருவரைச் சந்திக்க விரும்புகிறார். அமைச்சரின் காரியாலயத்தில் ஓர் உயர் அதிகாரி "மந்திரியைத்தானே பார்க்க வேண்டும்? ஆகா! ஏற்பாடு செய்யலாம்! ஆனால் அதற்கு முன் கிரிக்கெட் டெஸ்ட் மாட்சுக்கு நான்கு அறுபது ரூபாய் டிக்கட்டு வாங்கிக் கொண்டு வாருங்கள்" என்று சொல்லுகிறார். காரியமாக வேண்டுமே! கறுப்பு மார்க்கெட்டில் அந்த டிக்கெட்டை வாங்கிக் கொடுத்தார் தொழிலதிபர்.

நகரத்திலிருக்கும் வியாபார ஸ்தாபனத்தில் வேலை பார்க்கும் சிப்பந்தி ஒருவர், தம் பிராவிடெண்டு பண்டுக் கணக்கிலிருந்து இருநூறு ரூபாய் கடன் வாங்குகிறார். அன்று மாலை அந்த ஸ்தாபனத்தின் தலைவர் வீட்டுக்குக் கிளம்பிக் கொண்டிருக்கும்போது சிப்பந்தி அவர் அருகில் தயங்கியவாறு வந்தார். "ஐயா! எனக்கு கடன் தயாரிக்காமல் ஆபீஸிலிருந்து இருக்கிறேன். ஆபீஸிற்குச் செலவுக்காகத்தான் இந்த பணம் கடன் வாங்கியிருக்கிறேன். ஆபீஸிலிருந்து வரை இந்தப் பணத்துடன் போகப் பயமாக இருக்கிறது. தயவுசெய்து என்னை உங்கள் காரில் ஆபீஸிலிருந்து வரை கொண்டு போய் விட வேண்டும்" என்றார். அந்தத் தலைவர் பதில் சொல்லாமல் காரக் கதவைத் திறந்து விட்டார்.

இந்த நகரத்தில் எல்லாம் பட்டுவாடா நடக்கின்ற இருபது ரூபாய் டிக்கட்டுகளைச் சேர்ந்தவர்கள் விற்பனைக்குப் போகிறார்கள், அதிகமாகப் போக வருவாய் நிலை.

தணிக்கை செய்யப்படாத வெளிநாட்டுப் படங்களைத் திரையில் நடந்த நிறைப் பட விழாவில் பார்க்க இரண்டு ரூபாய் டிக்கட்டுக்கு இருநூறு ரூபாய் கொடுத்துப் பிளாக்கில் வாங்கினார்கள்.

■ இது போன்ற சூழ்நிலைகளும் மட்டமான மனநிலைகளும் எழுபதிலும் தொடர வேண்டுமா, என்ன?

மாணவர் உலகில் : **திரு ம. வீரராகவன்**

அறுபதில் பொன்விழாக் கல்லூரிகளின் நுழைவாயிலில் ரகளை என்று இல்லாமல் கூட ஆரம்பித்தார்கள். இது ஒரு வகையிலே பழைய விஷயம் என்றாலும், எழுபதில் குறைந்துவிடாது என்று நம்பிக்கையை ஏற்படுத்திக் கொள்வதில் தவறில்லை! மாணவர் உள்ளங்களில் புரியாத குழப்பம். புயல் அடித்தால் நாட்டின் ஒரு பகுதியில்தான் சேதம் ஏற்படும். ஆனால் மாணவரிடையே எழும் அமைதியின்மை என்றும் புயல் நாடு முழுவதையும் பாதிக்கிறது. பிற்காலத்தில் வேலை வாய்ப்பில்லை என்ற அச்சம் இந்தக் கொந்தளிப்புக்குக் காரணமாக இருக்கலாம் என்று சொல்லப்படுகிறது. அதனால் இப்போது படிப்பின் மீதும் வெறுப்புக் காலத்தில் குழப்பத் தொடங்கி விடுகிறார்கள் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. இதில் உண்மை இருக்கலாம்.

ஆனால் மாணவர் சமூகம் பொறுமையாகச் சிந்திக்க மறுக்கிறது. பொறுப்பை உணர மறுக்கிறது என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன். பிறருடைய சிந்தனைகளைத் தாங்களே — சிந்தனை என்று சொல்லக் கூடத் தயங்குகிறேன்; திட்டங்கள் என்றுதான் சொல்லுவேன் — சூழ்நிலையை மறந்து உணர்ச்சி வசப்பட்டுச் செயலாற்றத் தொடங்கி விடுகிறார்கள். தேசத்தின் எதிர்காலம் இதனால் எவ்வளவு தூரம் பாதிக்கப்படுகிறது என்பதை மறந்து விடுகிறார்கள்.

அரசியல், கல்வி முதலியவை எப்படி வியாபாரப் பொருட்களாகக் கருதப்படுகின்றனவோ அதே போல் அபிப்பிராய பேதங்களும் செயல்பாடுகளும் கூட வியாபாரப்

[illegible]

மழலைகளின் மனத்தில் : குமாரி ஏ. சாந்தி

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

1970க்கு [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

பூரணகும்பம்

துணி கிழிந்து போகிறது...

பிரைட்* பிளாஸ்டிக் சாமான்கள் நீடித்து உழைக்கின்றன

[illegible]

பிரைட் பிரதர்ஸ் பிரைவேட் லிமிடெட்,
155—ஏ, [illegible]
பம்பாய்-34.

BB.G 117 TM

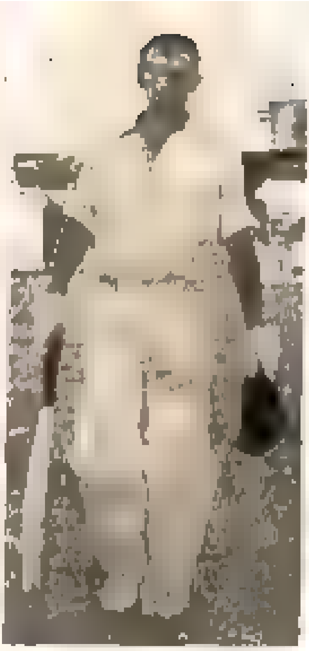

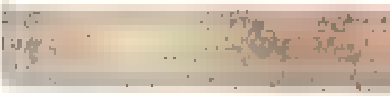

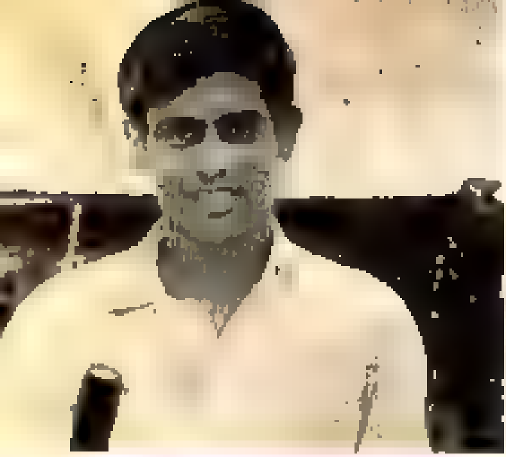

சேப்பாக்கம் சோதனைகள்!

சேப்பாக்கத்தில் சோதனை முடிந்தது.

சாதனை செய்து காட்டியவர்கள் ஆஸ்தி ரேலிய கிரிக்கெட் விளையாட்டு வீரர்கள்.

[illegible] வர்களும், [illegible] டிக்கெட் வாங்கி யும், கறுப்பு மார்க்கெட்டில் [illegible] [illegible] பார்த்த மக்கட்டும் [illegible] விட்டது!

''டை'' என்று பதிலளித்த [illegible] [illegible]

[illegible] என்று பொருள்.

'டை' என்று [illegible] [illegible] என்று [illegible] 'டை'

படங்கள்: [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

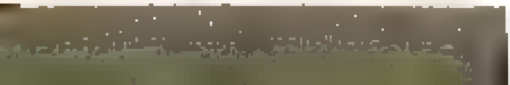

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] 183. [illegible] 174 [illegible] 87 [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] 111 [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

படித்துப் பாருங்கள்

நான்கு நாடகங்கள்

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ஈசீ* டஸ்ட் டீ தரமான தேநீரின் சுவையையும்
அழுத்தமான தேநீர் சத்தையும் அளிக்கிறது

சூப்பர் டஸ்ட் கிடைப்பவற்றுள்
மிகச்சிறந்த CTC டஸ்ட் டீ

ப்ரூக் பாண்ட் நிபுணர்களால் பக்குவம் செய்யப்பட்டிருப்பதே அது சிறந்து விளங்கக்காரணம்

• கிரஷ், டியர், கர்ல் — இந்த தனிப்பட்ட டீ தயாரிக்கும் முறையானது விரைவில் கரையவும், மிகுந்த தேயிலைச்சத்துக் கிடைக்கவும் உறுதியளிக்கிறது.

அத்தியாயம் 17

உடைந்த காதலன்

அழகான வண்ணப் பூச் சித்திரங்களுடன் கூடிய கண்ணாடி டம்ளர்களில் ஆரஞ்சுப் பழ ரசம் வழங்கப்பட்டது. சாருலதாவுக்கும் வேணுகோபாலுக்கும். போல் ஸ்டார் உணவு விடுதியின் ஒரு மூலையில் அமர்ந்து அவர்கள் அதை பார்த்தார்கள்.

சற்றுத் தள்ளி, அவர்களுக்குத் தங்கள் முதுகைக் காட்டிக் கொண்டு, ஒரு இளம் காதலர்கள் கொக்கோ கோலாவை உறிஞ்சிக் கொண்டிருந்தனர். அதை அவர்கள் அருந்திய விதம் விசித்திரமாக இருந்தது. ஒரு கப் வெனிலா ஐஸ்கிரீம் கொண்டு வரச் சொல்லி அதை இருவரும் மாறி மாறி ஸ்பூனிலும் வழித்தெடுத்து, கொக்கோ கோலா பாட்டில்களுக்குள் ஸ்ட்ராவின் உதவியுடன் செலுத்தினார்கள். கொக்கோ கோலா நுரைத்துப் பொங்கிக் கொண்டு வந்தது. அது அடங்கும் வரை காத்திருந்து மறுபடியும் ஐஸ்கிரீமை உள்ளே திணித்தார்கள். ஒரு வழியாக ஐஸ்கிரீம் கப் காலியானதும் ஒருவர் முழங்கையுடன் மற்றொருவரது முழங்கையைக் கொக்கி போட்டது போல் மாட்டி இழுத்துக் கொண்டு அந்தக் கரங்களிலேயே பாட்டில்களைப் பற்றி, பானத்தை ஸ்டிரா மூலம் உறிஞ்சினார்கள். இடையிடையே 'களுக்'குச் சிரிப்பும் 'கிசுகிசு'த்த பேச்சும் அரங்கேற்றப்பட்டன.

அந்த ரெஸ்டாரெண்டில் இருந்த அனைவரது கண்களும் அவர்களையே நோக்கின. ஆனால் அவர்கள் யாரையும் லட்சியம் பண்ணவில்லை. இரண்டு ரூபாய் செலவில் அந்த 'ஏர் கண்டிஷண்ட்' உணவு விடுதியில் இரண்டு மணி நேரம் உட்கார்ந்திருந்து பெண்டாயிரத்துக்குக் குறையாமல் அன்பு மொழிகளைப் பேசித் தீர்த்து விடுவது என்று தீர்மானித்து விட்டவர்கள் போல் அவர்கள் நடந்து கொண்டார்கள்.

சாருலதா அவர்களை அருவருப்புடன் பார்த்தாள். டாக்டர் வேணு கோபால் சொன்னான்: "அவர்களுக்கு இந்தச் சூழ்நிலையே மறந்து போயிருக்கும்; உலகமே அவர்கள் உணர்ச்சி வெள்ளத்தில் கரைந்து கொண்டிருக்கும்!"

"பாலிடினஸ் இல்லைமண்ட்" என்றாள் சாருலதா. "பொது இடத்தில் இப்படியா நடந்து கொள்வார்கள்?"

"அவர்கள் பேரில் தப்பில்லை சாரு; அவர்கள் காதல் வசப்பட்டிருக்கிறார்கள்."

"காதலிக்கட்டுமே, யார் வேண்டாம் என்கிறார்கள்? அதற்காக இப்படியா?...."

"ரொம்பக் கௌரவமாக வாழ்க்கை நடத்துவோர்கூடக் காதலில் கட்டுண்டால் கும்மாளம் போடுவார்கள். குழந்தைத்தனமாக. காதல் அந்த வகை அபார சக்தி வாய்ந்ததுதான்!"

"அழகாய்த்தான் இருக்கிறது! அடுத்தாற்போல் தமிழ்த் திரைப்படங்களில் காதலனும் காதலியும் 'டூயட்' பாடிய படி ஓடிப் பிடித்து விளையாடுவதுகூட இயற்கையாகத்தான் இருக்கிறது என்கிறீர்கள் போலிருக்கிறதே!"

"பல படங்களில் அதே போன்ற காட்சி திரும்பத் திரும்ப வருவதாலும் மிகைப்படுத்தப்படுவதாலும் நமக்குப் பிடிக்கவில்லை. இரண்டு பேர் கருத்தொருமித்துக் காதல் வசப்பட்டால் எப்படி இருக்கும் என்பது உனக்கும் தெரியாது, எனக்கும் தெரியாது. நமக்கு அதைப் பற்றிய உண்மை அனுபவம் இல்லாத போது பிறரைக் குற்றம் சொல்வானேன்?"

"இதோ, இவர்களைப் போல் அசிங்கமாக நடந்து கொள்வதுதான் காதல் என்றால் எனக்கு அது வேண்டவே வேண்டாம்!"

"அசிங்கம் என்பது மனத்துக்கு மனம் வேறுபடக்கூடிய விஷயம் சாரு. மாடர்ன் ஆர்ட் ஒன்றை ஒருவன் அசிங்கம் என்று ஒதுக்கித் தள்ளுகிறான்; அதையே வேறொருவன் ஆயிரம் ரூபாய் கொடுத்து வாங்கிப் போகிறான். பல ஆடவர்களை நீ பார்ட்டிக்கு அழைத்து உன் கையாலேயே மது வழங்கியிருப்பாய். அதை அசிங்கம் என்று

நான் கருதுகிறேன்; அதுவும் அதை நீ என்ன சாதாரண விஷயமாக நினைக்கிறாய்!''

''அப்பா, காத்திருந்து காத்திருந்து இன்றைக்கு என்னை வகையாக மடக்கி விட்டீர்கள்! 'ஹாண்ட்ஸ் அப்' சொல்லுங்கள்!'' சரணாகதி அடைந்து விட்ட பாவனையில் கரங்களை உயர்த்தினாள் சாரு, விளையாட்டாக.

''வார்த்தைகளால் உன்னை மடக்கி விடுவதில் எனக்குத் திருப்தியில்லை; உன் மனத்தை அறிந்து கொள்ளும் போதுதான் எனக்கு வெற்றி. இப்போது கொஞ்சம் புரிகிறது.''

''என்னவென்று?''

''இவ்வளவு அல்ட்ரா மாடர்னாக இருக்கும் நீ, இந்த வயதுக் காதலர்களைக் கண்டு ஏன் முகம் சுளிக்கிறாய்? அவர்களுடைய நடத்தையை நீ வெறுக்கவில்லை. அவர்களிடையே நிலவும் காதலை உன்னால் பொறுக்க முடியாததுதான் காரணம்!''

''உண்மைதான். காதல் என்ற வார்த்தையையே எனக்குக் கேட்கப் பிடிக்கவில்லை.''

சாருலதாவின் கண்கள் மேசை மேலிருந்த கண்ணாடி டம்ளரில் நிரம்பி இருந்த ஆரஞ்சுப் பழ ரசத்தில் நிலைக் குத்தி நின்றன.

''அது ஏன் சாரு? காதல் புனிதமானது, தெய்விகமானது என்று நம்ப நீ ஏன் மறுக்கிறாய்?''

''காதல் தெய்விகமானதாக இருந்தால் அந்தக் கடிதம் கிழிந்திருக்காது.'' — அவள் எங்கோ சென்று ஏதோ நினைவாகப் பேசினாள். அவளுடைய அந்த 'மூட்' கலையாதவிதமாக வேணு கேட்டான்: ''யார் எழுதிய கடிதம்?''

''நான்தான்.''

''யாருக்கு எழுதினாய்?''

''என் காதலனுக்கு!''

வேணுகோபால் தனக்கு ஏற்பட்ட அதிர்ச்சியை ரொம்பக் கஷ்டப்பட்டு அடக்கிக் கொண்டான்.

''யார் அந்த அதிர்ஷ்டசாலி?''

"அவள் இப்போது இல்லை; உடைந்து விட்டாள்!"

விண்ணென்று தெறித்த இடத்தில் இதமாக ஒத்தடம் கொடுத்ததுபோல் இருந்தது வேணுகோபாலுக்கு. "இறந்து விட்டாள் என்று சொல்லு."

"இறக்க வில்லை; உடைந்துதான் போய் விட்டாள்." – சாருமதியின் குரல் நடுங்கியது. உடல் விறைத்துக் கொண்டது. இந்த மாற்றங்களைக் கவனித்த வேணு, மேலே தொடர்வது உசிதமா என்று ஒரு கணம் டாக்டர் என்ற முறையில் தயங்கினான். ஆனால் புதிரை விடுவித்துவிடும் ஆசை கொண்ட மனிதனே வெற்றி பெற்றான்.

"ஐயோ. பாவம்! யார் அவளை உடைத்து விட்டார்கள் சாரு?"

அவள் கண்கள் பழ ரசத்தின் மேல் பரப்பிலிருந்து இன்னும் விடுபட வில்லை. அதைத் திரையாகக் கொண்டு என்னென்ன காட்சிகளை மனத்தி லிருந்து பிரதிபலிக்கச் செய்து காண் கிறாளோ? அவற்றைத் தானும் பார்க்க வேண்டும் என்ற ஆவல் துடிப்பு வேணுகோபாலுக்குக் கட்டுக்கடங் காமல் பெருகிற்று.

"சொல்லு சாரு, யார் உடைத் தார்கள் அவளை?" அனுதாபக் குரலில் அவன் வற்புறுத்தினான்.

"நானேதான்! தரையில் அடித்து நொறுக்கிப் பொடிப் பொடியாக்கி விட்டேன்! அப்போது என கையில் பட்ட பலத்த காயத்தின் தழும்புகூட இன்னும் மறையவில்லை." சாருமதி யின் கண்கள் கலங்கின; கண்ணீர் முத்துக்கள் திரண்டன.

காயத் தழும்பைக் காட்டச் சொல்லி வேணுகோபால் கேட்கவில்லை. நினைவுச் சுழியல்களிலிருந்து சாருமதியை அவன் கவனத்துடன் விடுவிக்காமலேயே விட் டான்; மூழ்கவே அனுமதித்தான்.

"அந்தக் காதலியின் பெயர் என்ன சாரு?"

"கிருஷ்ணன்!"

வேணுகோபாலின் நெஞ்சம் நெகிழ்ந் தது. "அழகான கண்கள்... மயில் பீலி... குழலூதும் கரங்கள்...."

"பட்டுப் பீதாம்பரம் அணிந்த பள பளப்பான உடம்பு, இலேசாய்ப் பருத்த வயிறு, குழிப்புக் கன்னங்கள், மயக்கும் கண்கள்.... கொள்ளை அழகு அவன்!"

"இந்த ராதை அந்தக் கண்ண னுக்கு என்ன கடிதம் எழுதினாள்?"

"ராதை கண்ணனுக்கு என்ன எழுதுவாள்? காதல் கடிதம்தான்!

உடல் தேய...

வார்த்தை வார்த்தையாக யோசித்து, உருகி உருகி எழுதினேன். நாலு நாள் ஆயிற்று. அதை முடித்துக் கையெழுத் துப் போட, முத்து முத்தான எழுத்துக் களில் அவளுக்கு முத்தம் தந்தான். மெல் லமெல்ல மாலை கட்டி அணி வித்தான். எல்லாவற்றையும் தன் வசமாக்கி அவளைத் தழுவி மகிழ்ந்தான். தன் கண் விழியில் அவளே வாழ்வதைக் கண்டான் அடைக்கலம் புகுந்தாள்—பெரு மகிழ் அடைந்தான்: இன்பத்தின் எல் லையைக் கண்டான்....''

"அந்தக் கடிதம்.... அது... என்னவாயிற்று சாரு" என்று வேணு கோபால் கேட்டு முடிக்கவில்லை; அதற்கு முன்னரே சாருமதியின் மேனி முழுவதும் நடுங்க ஆரம்பித்து விட் டது. கண்கள் செருகிக் கொண்டன. தன்னை அவள் இப்பொழுதும் அப்பொழு மாக விசையமாக ஆட்டினாள். "இறுக்கா தீங்கோ, மாமா! பிளீஸ் இறுக்கா தீங்கோ! நான் இனிமேல் எழுத மாட்டேன் மாமா! அதைத் திருப்பித் தந்துடுங்கோ மாமா! உங்களுக்குக் கோடிப் புண்ணியம்! திருப்பித் தந் துடுங்கோ!....."

'வீல்' என்று பெருந் துயரத்துடன் கூடிய ஒரு சத்தம்! நல்லவேளை சாரு மதா இதயம் வெடிக்கு முன்னர் மூர்ச்சை அடைந்து விட்டாள். அதிர்ஷ்டசாலி!

வினாடி நேரத்தில் கூட்டம் கூடி விட்டது. "என்ன? என்ன?" என் றார்கள் எல்லோரும்.

"மயக்கந்தான்; விலகி இருங்கள். நிமிஷ நேரத்தில் சரியாகி விடும்" என்றான் வேணுகோபால்.

"யாராவது டாக்டருக்கு டெலிபோன் செய்யுமாறு ஹோட்டல் மானேஜருக் குச் சொல்லுங்களேன்" என்றாள் ஒருவள்.

"அவசியமில்லை; நானே டாக்டர் தான். கவலைப்படாமல் உங்கள் காரி யத்தைக் கவனியுங்கள்" என்றான் வேணுகோபால். சாருமதியைத் தன் தோளில் சாத்திக் கொண்டு கைக் குட்டையை மேஜை மீதிருந்த ஜக் நீரில் நனைத்துப் பிழிந்து அவள் முகத்தைத் துடைத்தான்.

"என்ன ஆயிற்று? என்ன நடந்தது?" என்றான் சாருமதியின் கணவன் விழித்து.

இந்த ஞாபகம் பிரட்டு அன்னார மேஜை மேல் வைத்து விட்டுச் சிவ னைக்குக் காத்திராமல் எழுந்தான் வேணு. சாருமதியை மெல்லப் பற்றி ஆதரவாக; அணைத்தபடி காருக்கு அழைத்துச் சென்றான்.

'சாரு? உன் உடல் இப்போது அிலக்க முடியாது போல் புண்பட்ட

தபால் "தலை"சிறந்த கிரிக்கெட்

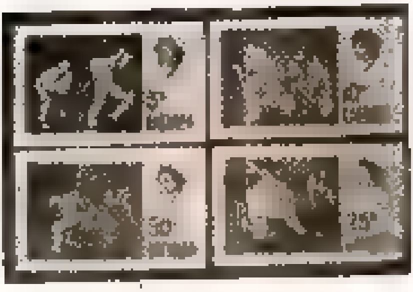

நூற்றாண்டு நிறைவைக் கொண்டாடும் கிரிக்கெட் விளையாட்டின் [illegible] கிரிக்கெட் [illegible] சரித்திர [illegible] தபால் தலைகள் வெளியிட்டுள்ளன.

படம், செய்தி: [illegible]
அனுப்பியவர்: '[illegible]'

உன் உள்ளத்தை என்னால் அறிந்து ஆறுதல் கூற முடிந்தாலும் எவ்வளவு நன்றாக இருக்கும்' என்று நினைத்துக் கொண்டான் வேணுகோபால். 'புண் பட்ட மனத்தில் பழைய நினைவுகள் புகுந்துகொண்டு பழுத்துப் புரையோடிப் போகச் செய்து விட்டிருக்கின்றனவே. நான் டாக்டராக இருந்து என்ன பயன், அதற்கு மருந்து கொடுத்து ஆற்ற முடியாது போனாலும்?'

முகவரி விட்டதும், தன் காரில் அமரப் போனான் சாருமதா. "நீ கார் ஓட்டக் கூடிய நிலையில் இல்லை சாரு. சொல்வதைக் கேள். நான் உன்னை வீட்டில் கொண்டு போய் விட்டு விட்டு டாக்ஸியில் திரும்பி வந்து என் காரை எடுத்துக் கொள்கிறேன்" என் றான் வேணுகோபால்.

பலவீனமுற்றிருந்த அவள் பதில் சொல்லாமல் இடதுபுறம் நகர்ந்துகொண் டாள். வேணு ஓட்ட, கார் பீச் சாலையை நோக்கிச் சென்றது.

"என்னிடம் ஏன், வேணு! உங்களுக்கு ரொம்பச் சங்கடமாகப் போயிருக் கும். நாலு பேர் மத்தியில்...."

"எனக்கு ஒரு சிரமமுமில்லை. மயக்க மடைந்த நோயாளிகளை நான் இப் போதுதானா முதன் முதலாகப் பார்க் கிறேன்!"

"என்னவோ ஒரேயடியாகத் தலை யைச் சுற்றிக் கொண்டு வந்தது. நான் மயக்கமடைந்தேனா என்ன?"

"இல்லியே, உண்மையாகத்தான் சொன்னேன்!"

"எனக்கு முன்னே இன்று சரியாக இல்லை; ரொம்ப குழப்பமாக இருக்கிறது வேணு!"

"அதிக வேலை செய்யும் போது தான் இதயம் பேசுகிறது! கை அதி

வுடன் இருந்திருந்தால் இதையெல்லாம் நீ சொல்லி இருக்க மாட்டாய். மனத் துக்குள்ளேயே அடைத்து வைத்துப் நினைத்துக் கொண்டிருப்பாய்.""

""நான் என்ன சொன்னேன்?""

""உன் வாழ்க்கையில் நடந்த, அழ காக ஆரம்பித்துத் துயரமாக முடிந்த ஒரு கதையைச் சொன்னாய்! காதல் என்றால் என்ன என்பது புரிந்தும் புரி யாமலும் இருக்கிற ஒரு வயது. மென்மை யான காதல் உணர்வுகள் மனதில் பூக்கின்றன. அப்போது நீ பாலக் கண்ணன் பொம்மையைத்தான் வைத்து விளையாடிக் கொண்டிருந்தாய்.""

""என்னிடம் இருந்த ஒரே பொம்மை அதுதான்!""

""கண்ணன் — ராதை பற்றிய கதை களைப் படித்தாயோ, கேட்டாயோ உன்னுடைய காதல் உணர்வுகளும் கண்ணனிடமே திரும்பியிருந்தன. பன் னிரண்டு வயதுப் பெண்....""

""பதின்மூன்று"" என்று திருத்தினாள் சாருலதா.

வேணுகோபால் தொடர்ந்தான்: ""உன்னையே ராதையாகப் பாவித்துக் கொண்டு காதல் ரசம் சொட்டச் சொட்டக் கவிதைக் கடிதம் ஒன்று எழுதினாய். பரம ரகசியமாக அதை வைத்துக் கொண்டு பல நாள் பாடு பட்டுச் சிறுகச் சிறுக யோசித்து எழுதி னாய். அடித்துத் திருத்தி எழுதிய கடிதம் முழுமை பெற்று மறு பிரதி எடுத்த தருணத்தில் மாமன் உருவத் தில் ஒரு முரடன், மனித உருவில் ஓர் அரக்கன் வந்தான். மென்மை யான உணர்வுகளுக்கு மதிப்பு அளிக்கத் தெரியாத அந்த மடையன், அந்தக் கடி தத்தைப் படித்துவிட்டு ஓஹோஹோ என்று பரிகாசமாகச் சிரித்தான்.""

""சிரித்து விட்டுப் போனாலும் தேவ லாமே! என்னைக் கேலி செய்ய வேண்டும் என்பதற்காக நாலுபேரைக் கூப்பிட்டு உட்காரச் சொல்லி அந்தக் கடிதத்தை எல்லாருக்கும் கேட்க உரக்கப் படித்தான்."" — சாருலதா விம்மினாள்.

""சாரு! சாரு! அமைதியாக இருக்க வேண்டும் நீ!""

வேணுகோபால் காரைச் சாலை ஓர மாக நிறுத்தினான். ""என்றோ நடந்து போன விஷயம். ஏன் மனதைக் கஷ்டப்படுத்திக் கொள்கிறாய்?""

""என்றோ நடந்த எத்தனையோ பல சம்பவங்களை நினைவில் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோமே, வேணு? வைத் துக் கொள்ளத்தான் முடியுமா? அந்த ராட்சதன் அன்று என்ன சொன்னான் தெரியுமா? 'முழு நிலவு உனக்குத் துள்ளோ காதல்! காலம் கெட்டுப் போச்சு' என்று சொல்லி, படித்து முடித்த பிறகு அந்தக் கடிதத்தைச் சுக்குநூறாகக் கிழித்துத் துண்டுகளைப் பறக்க விட்டான். சுற்றியிருந்தவர் களில் ஒருவராவது வாய் திறக்க வேண்டுமே? இல்லையாது! எனக்கு ஆத்திரம் கட்டுக்கடங்காமல் பெரு கியது. மாமனை அடிக்கப் போனேன். 'ஏய்! பெரியவங்களைவிட்டே கைநீட்டப் படாது' என்று என்னைத்தான் கண் டித்தார் அப்பா. மாமா சாண்டோ போல இருப்பான். அருகே வந்து என் கரங்களைக் கெட்டியாகப் பிடித்துக் கொண்டு என்னால் நகர முடியாதபடி செய்தான். 'மாமாவிட்டே கோபிச் சுக்கலாமா கண்ணு! எங்கே ஒரு முத்தம் கொடு!' என்றான். வயதான ஸ்தானத்தில் அவன் அப்படிப் பேசி னான். சுற்றியிருப்பவர்களும் மாமன் பெருமையைக் கொஞ்சுவதாகத்தான் எடுத் துக் கொண்டார்கள், ஆனால் அவன் பாசத்துடன் என்னை நெருங்கவில்லை. பண்பு கெட்டுத்தான் அணுகினான் என்பது எனக்கு நன்றாகப் புரிந்தது. க்ஷவரம் செய்யப்படாத அந்த முகம் என் கன்னத்தில் உரசியது. எனக்கு அருவருப்பில் வயிற்றைக் குமட்டியது. முத்தம் தர நான் மறுக்கவே, 'பச்சைப் பிள்ளைகளுக்குக்கூட இந்தக் காலத்திலே வெட்கம்' என்று சொல் லிக் கொண்டே என்னைக் கட்டிப் பிடித்து முத்தமிட்டான் அவன்."" சாரு லதா அருவருப்புடன் உடலைச் சிலிர்த் துக் கொண்டாள்.

""இப்படித்தான் சில மனிதர்கள் முரட்டுத்தனமாக நடந்து கொள் கிறார்கள். கோமளமான ஓர் இதயத் தைப் புரிந்து கொண்டு பரிவுகாட்டுவ தற்குப் பதில் அதைக் கசக்கிப் போட்டு விடுகிறார்கள். அசட்டுத்தனமாக நடந்து கொள்கிற அரை நிமிஷத்தில் அந்தக் குமரியின் எதிர்காலத்தையே பாழடித்து விடுகிறோம் என்பதை அவர்கள் தெரிந்து கொள்வதேயில்லை. அந்த ஒரு நிகழ்ச்சி காரணமாக எத்தனையோ மனப் போராட்டங்களுக்கு அந்தப் பெண் பிற்காலத்தில் ஈடு கொடுக்கத் தவிக்க நேர்கிறது!""

""அந்தக் காமாந்தகன் மீது காட்ட வேண்டிய ஆத்திரத்தை யெல்லாம் நான் என் அழகான கண்ணன் பொம்மை மீது காட்டினேன். என் னைக் காக்கத் தவறிய காதலனைத் தரையில் அடித்து நொறுக்கி விட் டேன்!""

""ஈ.வெ.ரா. பெரியாருக்குச் சரியான சிஷ்யைதான்"" என்றான் வேணு. அவ

லைத் தவற நிலையிலிருந்து விடுவிக்கும் நோக்கத்தோடு.

கல்லென்ற சிரிப்பினூடேயே சிரித்தாள் சாருலதா. "குருவுக்கு மிஞ்சிய சிஷ்யை. அவர் இன்று சொன்னதை அன்றே செய்து காட்டுபவள்!" — அவள் தன் இடது உள்ளங் கையைப் பார்த்துக் கொண்டாள். தெரு விளக்கின் ஒளி காருக்குள் மங்கலாகத்தான் விழுந்த போதும் தழும்பு தெளிவாகத் தெரிந்தது. "பொம்மையை உடைத்தபோது காயம் பட்டு ரத்தம் கொட்டியது. ஆறுவதற்கு ஒரு மாதம் பிடித்தது."

வேணுகோபால் வலது ஆள் காட்டி விரலால் அந்தத் தழும்பை மெல்லத் தடவினான். பிறகு கரத்தைப் பின்னுக்கு இழுத்துக் கொள்ளாமல் அந்த உள்ளங்கையிலேயே கிடக்க அனுமதித்தான். அவன் இடக்கரம் கார் ஸ்டீயரிங் மேல் நின்றிருந்தது.

"சாரு! மனத்துக்குள்ளேயே வைத்து வேதனைப்பட்ட ஒரு விஷயத்தை இன்று என்னிடம் சொல்லி விட்டாய். இனி உன் உள்ளம் இலேசாகி விடும். நிம்மதியாக இருக்கலாம் நீ!"

"எனக்கு ஏது நிம்மதி?" என்றாள் சாருலதா. இன்னும் பத்து நாட்களில் வந்து விடப் போகிற மதுரையையும் சத்திரத்தையும் நினைத்துக் கொண்டு. "இவ்வளவு தூரம் நான் உங்களிடம் இன்று பேசியதே எனக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கிறது."

"அது உண்மைதான் சாரு. இதை நானும் எதிர்பார்க்கவில்லை. யதேச்சையாக நடந்து விட்டதுதானே இந்த நிகழ்ச்சி? ஆமாம், என்னே! எதற்காக போலீஸ்டார் ரெஸ்டாரெண்டுக்கு வரச் சொன்னாய்? அதை மறந்தே விட்டோமே நாம்?"

"ஆமாம், எதற்காக வேணுவைச் சந்திக்க விரும்பினேன்?" என்று தன்னைத் தானே கேட்டுக் கொண்டாள் சாருலதா. மனக்குள்ளேயே கேள்வியும். 'நான் போன் செய்ததையும் கூறவா? அதை எவ்வாறு சொல்லி போனில் கேட்க முடியும்? 'எதற்காக உன்னை போன் செய்கிறாய்?' என்று வேணு கேட்டால் என்ன பதில் சொல்வது?'

"சில விஷயங்களுக்கு முன்னால், நீங்கள் சொன்னீர்கள் அல்லவா. உங்களிடமிருந்து நான் தெரிந்து கொள்ள நாம்: அது உண்மைதானா என்று பரீட்சித்துப் பார்க்கத்தான் உங்களை போனில் கூப்பிட்டேன்!"

"பரீட்சைத் தேர்வின் முடிவு?"

"உங்களுக்கு நூற்றுக்கு நூறு மார்க்! இன்று சாயங்காலம் உங்களைச்

[illegible]

"[illegible]" என்றான் [illegible].

"[illegible]" என்றாள் [illegible]. — மணி

சந்தித்துப் பேசலாம் என்பது உறுதியாக இருந்தது. மெல்ல மெல்ல மலையாகக் குவிந்திருந்த வேலைகள் விழுங்கி விட்டன. சொல்லவேண்டியதைச் சொல்ல இடம் தெரியாமல் ஓடி விட்டது."

"அப்படியானால் நானாக உங்களுக்கு ஒரு போன் கால் போட்டு அழைப்பு வைக்க வேண்டியதுதான்" என்று கூறியபடியே காரைக் கிளப்பினான் வேணு. அவளது உள்ளங்கை தழும்பை ஸ்பரிசித்துக் கொண்டிருந்த தன் வலது கரத்தை நீக்கி அந்தக் கரத்தாலேயே ஸ்டீயரிங்கைப் பிடித்துக் காரைச் செலுத்தினான். இடது கரம் பின்புறம், சாருலதாவின் பிடியைத் தாங்கிக் கொண்டிருந்தது இப்போது.

"எதற்கு பின்? நன்மையைத் தரும் அன்பின் முகத்தில் தெளிந்ததுதானா? ஒரு மருந்து கூட எழுதிக் கொடுக்கவில்லை; டாக்டர் ஃபீஸ் வேண்டாம்? நான் ஒன்றும் அவ்வளவு ஏமாந்தவனல்ல!" — வேணுவின் குரலில் இலேசான கேலி; நாக் குளறியது; தலை சாய்த்தது.

"மருந்துச் சீட்டு எதற்கு? நானே தான் உனக்கு டானிக்காக மாறி விடுகிறேன் என்று நீயே ஒப்புக் கொண்டு விட்டாயே சாரு!"

இதற்குப் பதிலாகச் சாருலதாவிடமிருந்து ஒரு நீண்ட பெருமூச்சுத்தான் பிறந்தது. அது விழுந்த அவன் தலை அவள் தோளில் சாய்ந்து கொண்டது. வேணு சாலையிலிருந்து பார்வையைத் திருப்பி ஒரு கணம் அவள் முகத்தைப் பார்த்தான். அவன் மனத்துக்கு இன்று ஏற்பட்டிருந்த சிரமங்கள் காரணமாக அவள் சோர்வுற்று, இப்போது ஏதோ பாதுகாப்பு பெற்று விட்டதுபோலக் கவலையின்றிக் குழந்தையாகத் தூங்கிக் கொண்டிருந்தாள்.

வேணு வேகமாகப் பிரிந்து காரை மெதுவாகவே ஓட்டி, அந்த இனிய நேரத்தைத் தன்னால் ஆனவரை நீடிக்கச் செய்தான். (தொடரும்)

MIXED
TARACO
சுவைத்திடுவீர்
டி.எஸ்.ஆர்
ஊறுகாய் !
கண்டிடுவீர்
அதன்
இணையற்ற
ருசியினை !
எலுமிச்சை, வடு மாங்காய்,
மாங்காய், வெள்ளைப் பூண்டு
வெங்காயம் ஊறுகாய்கள் &
கோஜுல் கறி பவுடர்
டி. எஸ். ஆர். & கோ.,
கும்பகோணம்
மதராஸ்-16.
Criterion TSR 2522

நல்ல அம்மா, நல்ல பெண்!

அன்னம்

பக்குவமுறைப் போட்டியில்*
பங்கு கொண்டு பரிசு பெறுங்கள்!

எங்கள் விசேஷமான

பேரிச்சம்பழ-முந்திரி

பிரவுன் & போல்ஸன்

ப்ளேவர்டு கார்ன்ப்ளவர்

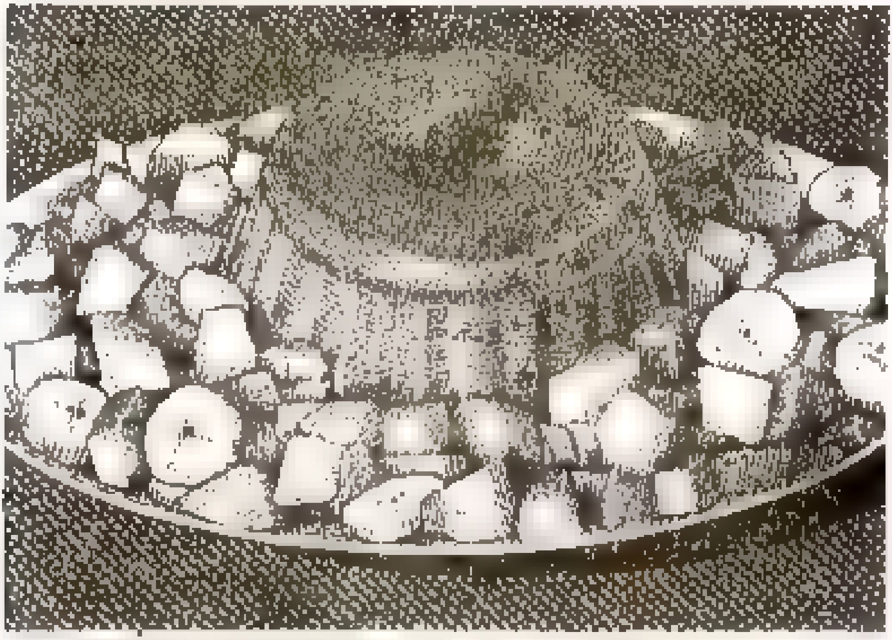

தேர்வு:

புட்டிங்

[illegible]

பக்குவ முறை:

1 மேஜைக்கரண்டி பிரவுன் & போல்ஸன் பிளேவர்டு கஸ்டர்ட் பவுடர் (ஏதாவது ஒரு வகை)
2 டீஸ்பூன் (லெவலாக) பிரவுன் & போல்ஸன் பேடெண்ட் கார்ன்ஃப்ளவர்
½ லிட்டர் பால்
4 டேபிள்ஸ்பூன் (மட்டமாக) சர்க்கரை
சிறிய கட்டி வெண்ணெய்
75 கிராம் முந்திரி அல்லது வால்நட் (நறுக்கியது)
50-60 கிராம் பேரீச்சம்பழம் (நறுக்கியது)
நறுக்கிய வாழை அல்லது கொய்யா பழத் துண்டுகள் மேலே தூவ
(தேவையானால் [illegible] சேர்க்கலாம்)

1. பிளேவர்டு மற்றும் பேடெண்ட் பிரவுன் & போல்ஸன் பவுடர்களை இரண்டையும் சிறிது பாலில் கரைத்துக் கொள்ளவும்.

2. எஞ்சிய பாலைக் காய்ச்சி அடுப்பிலிருந்து இறக்கவும். பிரவுன் & போல்ஸன் கலவையைச் சேர்த்து நன்கு கலக்கவும்.

3. மீண்டும் அடுப்பில் வைத்து சர்க்கரை, வெண்ணெய், நறுக்கிய முந்திரி அல்லது வால்நட் பருப்புகள் முதலியவற்றைச் சேர்க்கவும். கிளறியபடியே இரண்டு நிமிடங்கள் கொதிக்க வைக்கவும்.

4. நறுக்கிய பேரீச்சம்பழத்தைச் சேர்க்கவும்.

5. நன்கு கிளறி [illegible] ஆற்றவும்.

6. குளிர்ந்ததும், நறுக்கிய வாழை அல்லது கொய்யாப் பழத்துண்டுகளால் அலங்காரம் செய்து குளிரப் பரிமாறவும்.

பக்குவ முறைப் போட்டி

கார்ன் ப்ராடக்ட்ஸ் தயாரிக்கும் ஒன்று அல்லது மேற்பட்ட பொருள்களை உபயோகப் படுத்திய உங்களுடைய சொந்தமான பக்குவ முறையை எங்களுக்கு அனுப்புங்கள். ஏற்றுக் கொள்ளப்படுபவை இப் பக்கங்களில் பிரசுரிக்கப்படுவதுடன், ரூ. 150 ரொக்கப் பரிசோடு கவர்ச்சியான வெகுமதியும் பெறுவீர்கள்!

இவைகள் புதிய பக்குவ முறை நூல் நெ. 8. இலிருந்து எடுக்கப்பட்டவை.

தயவு செய்து எனக்கு ஒரு பக்குவ முறை நோட்டை ஆங்கிலம்/ ஹிந்தி / மலையாளம் / தமிழ் / தெலுங்கு / கன்னடம் / குஜராத்தி / மராத்தி / பெங்காலி / இவைகளில் அனுப்பி வைக்கவும்.

பெயர் ______________________

முகவரி ______________________

____

இக் கூப்பனைப் பூர்த்தி செய்து அனுப்புக:
கார்ன் ப்ராடக்ட்ஸ் கம்பெனி (இந்தியா) பிரைவேட் லிமிடெட்
ஸ்ரீ நிவாஸ் ஹவுஸ், வாட்பி ரோடு, பம்பாய்-1. ([illegible])

K-1

இது போல் இன்னும் பலவகையான தின்பண்டங்களைத் தயார் செய்து உங்கள் குடும்பத்தினரை மகிழ்விக்கலாம். பின் வரும் இதழ்களைக் கவனித்து வாருங்கள்.

பக்குவ முறையை [illegible]

கார்ன் ப்ராடக்ட்ஸ் கோ. (இந்தியா) பிரைவேட் லிட்.

ஸ்ரீ நிவாஸ் ஹவுஸ், வாட்பி ரோடு, பம்பாய்-1. ([illegible])

[illegible]

[illegible]

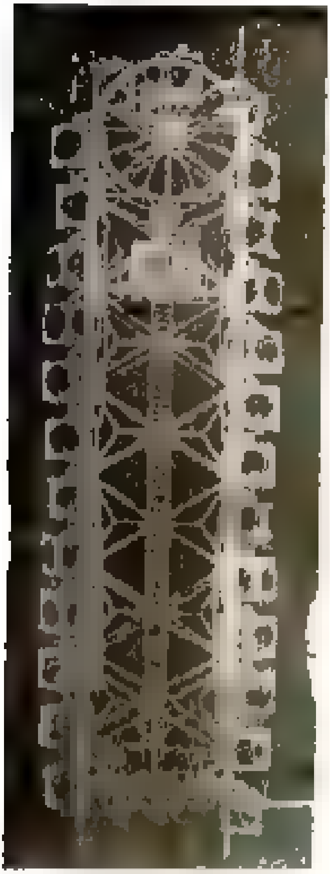

[illegible] (எண்ணிக்கை 70) [illegible] 102 [illegible] 17,11,600 [illegible]

— [illegible]

[illegible] என்றான் அவன்.

* * *

[illegible]

[illegible] ஏறிக் கொண்டு விட்டார்கள்.

[illegible] நின்றான். [illegible]

[illegible]

[illegible] நின்று கொண்டிருந்தார் அப்பா. [illegible]

[illegible]

[illegible]

* * *

[illegible]

[illegible]

"[illegible]" என்று கேட்டேன்.

"[illegible]" என்றான் அவன். [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

"[illegible]" [illegible]

"[illegible]" என்று [illegible]

"[illegible]" என்றேன் நான்.

[illegible]

[illegible]

'ஆஸ்ப்ரோ' மட்டுமே மைக்ரோஃபைன்ட் செய்யப்படுகிறது அதிவேகமாக வலியை வெளியே இழுப்பதற்காக

புதிய மைக்ரோஃபைன்ட்
'ஆஸ்ப்ரோ' அதிவேகமாக
வலியை வெளியே இழுத்துவிடுகிறது.

கிரிக்கெட் தமாஷ்!

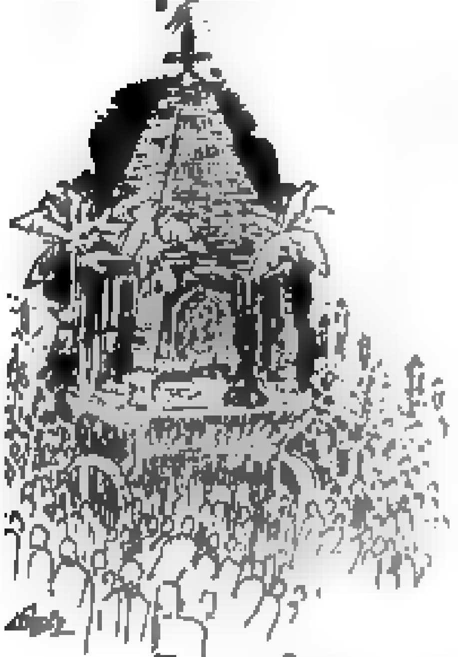

சிவன் சொத்து

வசுமதி ராமசாமி

"டொக்... டொக்...."

[illegible]

சிறப்புச் சிறுகதை

[illegible]

ஒருவரைப் பார்த்ததும் நிமிர்ந்து உட்கார்ந்தார் புரவலர்.

''பாடகியோ ? வாங்க !''

''வந்திருக்கேன் !''

[illegible]

''[illegible] என்னவாம் [illegible] ?''

''ஆமாங்க.''

''[illegible] பொறுமை [illegible] இல்லையா ?'' [illegible]

[illegible]

''[illegible] என்ன [illegible] ?''

''[illegible]''

''இந்த [illegible]'' என்றார் புரவலர்.

[illegible]

''என்ன? [illegible] இல்லையா?'' [illegible]

[illegible]

''அந்த [illegible]'' என்றார் ஒருவர்.

''[illegible] !''

ஒருவர் [illegible].

''[illegible].''

[illegible]

''[illegible]....''

[illegible]

''[illegible]

இல்லே.... [illegible]....''

[illegible]

[illegible] ''ஆயிரம் ரூபாய்'' [illegible]

[illegible]

''[illegible]'' என்று ஒருவர் [illegible].

[illegible] ''[illegible] !''

[illegible]

''[illegible]'' என்று [illegible].

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] நடந்து வருகிறது....

கூட்டம் நெருக்கியது. மாட வீதியில் ரதம் அசைந்து வந்தது. 'அரோகரா' என்ற பக்திக் கூச்சல். குருக்கள் ரதத்தின் ஒரு பக்கத்தில் உட்கார்ந்து கற்பூர ஆரத்தி எடுத்துக் கொண்டே இருந்தார். போட்டி போட்டுக் கொண்டு, தேங்காய்ப் பழத் தட்டுகள் மேலேறுகின்றன.

பல்லக்கைப் [illegible] ரதக் [illegible] வந்தார் – பக்திப் பரவசத்திலா?

ஒருவர் ஓர் ஓரமாக நின்று ரதத்தையே உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்.

திடீரென்று 'டர் டர்' என்று சத்தம். ரதத்தின் அடியில் இருந்த சக்கரம் ஒன்று [illegible] சத்தம் கொடுத்தது. 'ஐயோ' என்ற ஜனம் [illegible] கூச்சல். [illegible] விட்டு ஓடி வந்தார்கள். ஒரே அமளி.

எல்லாம் ஒரு நிமிஷத்தில், [illegible] காட்சி மாறிவிட்டது.

முறிந்துபோன ரதச் சக்கரத்தை [illegible]. 'கோவில் சொத்தை [illegible] காப்பாத்திட்டீங்க, நம்மையும் நம்ம சொத்தையும் ஆண்டவன் காப்பாத்துவான்' என்று [illegible] சொன்னது நினைவுக்கு வந்தது. [illegible] ஒருவர் தம்மையே பார்த்துக் கொண்டிருப்பது தெரிந்தது. ஒருவர் முகத்திலும் ஏளனச் சிரிப்பு!

கோவில் பிரகாரத்தில் குருக்கள் [illegible] வீட்டுக்குப் [illegible], [illegible] -- எல்லோரையும் [illegible] ஓட்டம். [illegible] வீட்டு முன்பு, [illegible] கொண்டு வரவே, "எப்படி இருக்கிறீங்க?" "டாக்டர் வந்தாரா?" என்று ஒவ்வொருவரும் கவலையைத் தெரிவித்துக் கொண்டார்கள். கொஞ்ச நேரத்துக்குள் [illegible] பெரியவர்; பக்தர்கள்.

[illegible] எந்தச் சமயத்திலோ தனக்கு [illegible] வந்துவிட்ட பெருமிதத்தில் நிமிர்ந்து நடந்தார்.

"ஐயா என் பட்டணத்திலே டாக்டருக்குப் படிக்கிறேன்! அது பெரிய பெரிய டாக்டருக்கெல்லாம் வேலைக் கட்டுப்பாத் இருக்கு. எல்லாம் மருந்து எழுதுங்க, கட்டுப்போடுங்க. யார் சொன்னாலும் இப்படி முறை வரக் கூடாதுங்க" என்றார் [illegible].

"விடிய விடிய மக்களுக்கு நாம் [illegible]! [illegible]" என்று [illegible].

[illegible]

"நல்லதாம்"

"நல்லதாம்."

திரும்பிப் பார்த்தார் குருக்கள்.

சாய்ந்து நின்ற [illegible] பார்க்கும் போது நாகப் பாம்பைப் பார்ப்பது போல் இருந்தது. சில வேளைகளில் சில [illegible] பிடிக்கிறது. மற்ற [illegible]

பஸ் ஸ்டாப்புக்கு எதிரில் ஒரு சிறு கடை வைத்திருக்கிறேன் நான். பஸ்ஸுக்குக் காத்திருப்பவர்கள் அடிக்கடி என் கடையில் வந்து 'டைம் என்ன?' என்று கேட்பார்கள். அவர்களுக்குப் பதில் சொல்லி மாளாததால் ஒரு கடிகாரமே வாங்கிக் கடையில் மாட்டிவிட்டேன். அதனால் பிரச்னை தீர்ந்ததா? அதுதான் இல்லை. இப்போது எல்லோரும், "உங்கள் கடிகாரம் காட்டும் டைம் சரிதானா?" என்று கேட்கிறார்கள்.

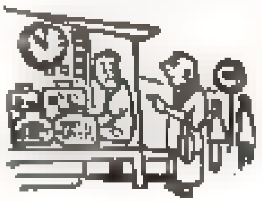

ஆதாரம்: 'புக்லிங்' தமிழில்: [illegible]

'பிரமிட்' என்னும் [illegible] மொழியில் கோபுரம் என்று பொருள். கோபுரம் போன்ற கட்டடங்கள் நிறைய இருப்பதால் [illegible] 'பிரமிடுகள்' என்று சொல்கிறார்கள்.

'வேர்ல்ட் ஹெரால்ட்' – 'பாவி'

அவர்களைப் பார்த்தால் [illegible] போட்டுக் கொண்டிருக்கிறது.

"பிரசாதம் கொண்டு வந்திருக்கேன்" என்று பொட்டலத்தைப் பிரித்தார் குருக்கள். புரண்டு எழுந்து உட்கார்ந்து பக்கத்தில் [illegible].

"எழுந்து உட்காராதீங்கோ! [illegible] ஆகாது. அப்படியே இருந்துக்கோங்கோ" என்று [illegible] நீட்டினார் குருக்கள். பிறகு குரலைத் தாழ்த்திக்கொண்டு "இன்னக்கு [illegible] கொஞ்சம் [illegible]. [illegible] நடந்து போச்சு [illegible]. [illegible] பண்றது! [illegible] இந்த [illegible] வர [illegible]. [illegible] நல்ல உத்தமத்தை நடத்தி [illegible] போச்சு, [illegible] அது [illegible] போச்சுன்னு [illegible] என்று தோணறது. அது [illegible]. ஏதுக்குச் சொல்றேன்.... [illegible] உழைச்சு [illegible] கொட்டிப் [illegible]. [illegible] ஒவ்வொரு நாளைக்கும் [illegible] தேர்ந்து [illegible]...."

'[illegible] இப்படி [illegible] வார்த்தை [illegible]. [illegible] [illegible] கேட்கத் தோன்றுது?'

[illegible] போல [illegible] மாத்திரையை எடுத்துக் கொண்டு வந்தான். குருக்கள் [illegible] விட்டு, விபூதி, குங்குமம் கொடுத்தவர், [illegible] அர்ச்சனையைச் சொல்லிக் [illegible] கொண்டார்.

புரண்டு படுத்துக் கொண்டார் [illegible] [illegible] மனத்தில் இருப்பது [illegible] அது [illegible] இருந்தது. [illegible] விட்டது. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]....? [illegible] ஏதைப் புதுசாய் [illegible]? [illegible] அறிந்தவர் [illegible]. [illegible] பாதிப்பட்டவர். [illegible] கொடுத்து விட்டார்? [illegible] இருக்கிற மனிதர்களிடத்தில் [illegible]. மனிதர்களிடம் [illegible]. [illegible] [illegible]. இரண்டு நாட்களில் [illegible] [illegible] [illegible] பேச்சாகும். '[illegible] விட்டு [illegible]? [illegible] [illegible] போய்விட்டான்' [illegible] [illegible]. தான் [illegible] [illegible] மறந்துவிடும். "[illegible] [illegible] சொத்து சேர்த்துவிட்ட [illegible]" என்று [illegible] [illegible] பார்கள். [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] கேட்க [illegible]! [illegible] [illegible] பிறந்து இருக்கேல!" [illegible] இப்போது '[illegible]' [illegible] சொல்லு? [illegible]. [illegible].... அவர்தான் [illegible] மனிதர். பக்கா மாற்றத் தக்கவர்....

[illegible] பற்றி நினைவு எழுந்தபோது அவர் இதயத்தில் ஓர் [illegible] எழுப்பி, [illegible] நிறைந்து, குளிர்ந்தது.

நான்கு நாட்களுக்குமுன் வெறுத்தவர்கள் இன்று இனிமையாகத் தோன்றுவதும், நான்கு நாட்களுக்கு முன் பிடித்திருந்தவர்கள் இன்று வெறுக்கத் தோன்றுவதும் அவருக்கு [illegible] [illegible] இருந்தது. இரவு விழிப்பிலும், தூக்கத்திலும் இரண்டுமில்லாத ஒரு நிலையிலும் கழிந்து போயிற்று.

[illegible] கண் விழித்த போது [illegible] பற்றி நினைவு [illegible]. [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

புரண்டு கண் விழித்ததைக் கண்டு [illegible] [illegible] வந்தார் [illegible].

"உடம்பு [illegible] [illegible]?"

"உம்...."

"[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible]."

"[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]? ஒரு [illegible] இந்த [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]."

[illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible]? [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

"[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]...."

"[illegible], [illegible] [illegible]!" [illegible].

"[illegible] [illegible] [illegible] [illegible].... அது.... [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]."

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]....

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

[illegible] [illegible] பார்த்தார். "அட! [illegible] [illegible]! [illegible] இருக்க, [illegible]" என்று [illegible] [illegible] [illegible].

"[illegible] [illegible] [illegible] ஒரு [illegible] [illegible] வா" என்று

சீரான ஜீரணம்,
ஆரோக்யமான குழந்தை.
ஆரோக்யமான
குழந்தைகளுக்கு ஏற்றது.

அமிர்தாஞ்சன் கிரைப் மிக்சர்

[illegible], இதைத்தயாரிப்பது
அமிர்தாஞ்சன் லிமிடெட்

உங்களுக்குத் தேவை

பாண்டியன் இன்ஷ்யூரன்ஸ் கம்பெனி லிமிடெட்

நெருப்பு - கப்பல் - விபத்து

ஆஸ்திகள்: ரூ. 1 கோடிக்கு மேல்

தலைமைக் காரியாலயம்: பாண்டியன் பில்டிங், மதுரை-1

கிளைகள்: பம்பாய், கல்கத்தா, டெல்லி, சென்னை, நாக்பூர், கோயம்புத்தூர்
[illegible]

பாரிமுனை 'பாமிஸ்ட்'! – [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

தேனீக்களுக்கும் வியாதிகள் வரும் என்பதைப் பல விஞ்ஞானிகள் போல, தேனீக்களையும் மருந்து கொடுத்துக் குணப்படுத்த முடியும் என்பதையும் நிரூபித்துள்ளனர் ருஷ்ய விஞ்ஞானிகள்! வியாதியால் பீடிக்கப்பட்ட தேனீக்களுக்கு வைக்கப்படும் உணவில், தேவையான மருந்தைக் கலந்து கொடுத்து வியாதியைக் குணமாக்கியுள்ளனர். மருந்து சாப்பிட்டுக் குணமான பின் வழக்கமாகச் சேகரிப்பதை விட வருஷத்துக்கு 10 முதல் 15 கிலோ வரை அதிகத் தேன் சேகரிக்கின்றன தேனீக்கள்!

[illegible]

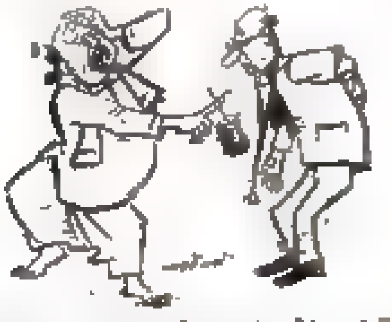

[illegible]

[illegible]

... ஆரம்பித்து விட்டன.

[illegible] யார்? யார் அவன்? [illegible]

[illegible]

WHEREVER YOU ARE, WE ARE THERE!

In the busy city, in the sleepy village, on road or sea — wherever you are, we are there!

NEW INDIA

INDIA'S LARGEST GENERAL INSURANCE COMPANY

Offers you unexcelled service in

FIRE □ MARINE ■ ACCIDENT

and various other types of General Insurance

OUR POLICY IS PROTECTION

THE NEW INDIA ASSURANCE

COMPANY LIMITED

NEW INDIA ASSURANCE BUILDING

MAHATMA GANDHI ROAD - FORT, BOMBAY-1

மூல நோயை

முற்றவிடாமல்

நம்பிக்கையான

உபயோகித்து

நிவாரணம்

அடையுங்கள்

— ரண

சிகிச்சையையும்

தடுங்கள்

அருணா

குழந்தைகள் ஆரோக்கிய

சௌபாக்கியத்திற்கு

ஆயுர்வேதாஸ்ரமம்

மனமும்
மகளும்

[illegible] கொண்டோம்.

"பார்த்தீர்களா? புதிதாகக் கல்யாணம் செய்து கொண்ட மகனும் மருமகளும் கொஞ்ச காலத்துக்கு வீட்டிலே தனியாக இருக்கட்டும் என்று நீங்கள் சொன்னது [illegible]" என்றாள் என் மனைவி.

"என்ன சொல்கிறாய்? [illegible] எப்படி வந்தீர்கள்? புதுமணத் தம்பதிகள் எப்படி இருக்கிறார்கள்?" என்று பேச்சைத் தொடங்கினேன் நான்.

[illegible]

[illegible]

★ [illegible] பிரசாரத்தில் [illegible] அரசாங்கம் [illegible] [illegible] தமிழ் நாட்டுப் [illegible] விளம்பரம் செய்கிறார்கள். [illegible] வருகிறது.

'' [illegible] ''

[illegible]

சென்னை-17
30-12-80 எஸ். ராமநாதன்

[illegible]

கடையநல்லூர் (நெல்லை)
30-12-80 எஸ். ஆர். சின்னசாமி

[illegible]

★ [illegible]

[illegible] தமிழ்நாடு' [illegible]?

காரைக்குடி
26 12 80 கி. இராசு

[illegible]

சென்னை – 26 வி. எஸ். [illegible]

[illegible]

ஐதராபாத்
31-12-80 வி. ரகுநாதன்

[illegible]

சென்னை–5
27-12-80 டி. பி. ராஜு

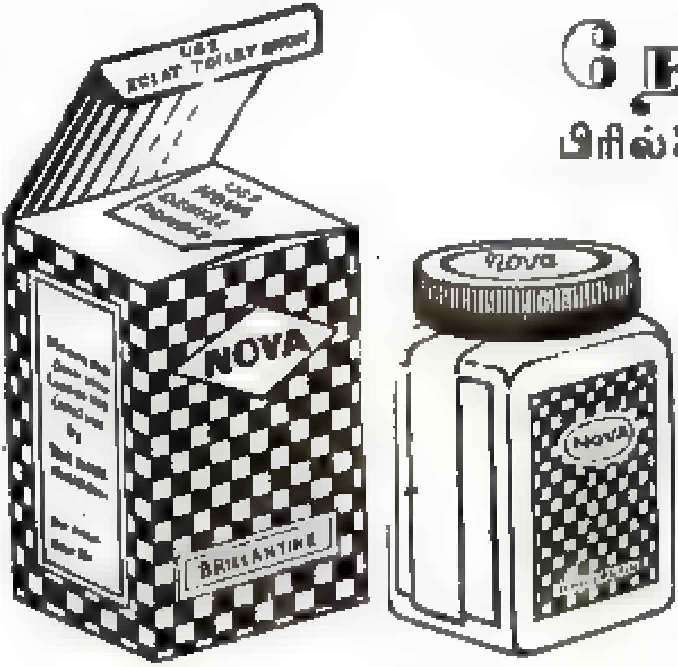

நோவா
பிரில்லென்டைன்

சாஸ்திரிய முறைப் படி தயாரிக்கப்பட்டு 30 ஆண்டுகளாகப் பல லக்ஷக்கணக்கான மக்களால் உபயோகிக்கப்பட்டு வருகிறது. நீங்களும் வாங்கி உபயோகித்துப் பலன் பெறுங்கள்.

தயாரிப்பாளர்கள்: **ஸ்ரீ நோவா கம்பெனி** சுக்லா ரோடு, பஸ்ஜிப, பம்பாய்-78

LAK

சேலம் ஆடிட்டர் என். எஸ். சுகவனத்தின் குமாரத்தி சௌபாக்யவதி விஜயாவுக்கும், கவிஞரும் சித்தர் டாக்டர் S. R. சுப்பிரமணியம் M. B. B. S. க்கும் சென்ற மாதம் திருமணம் வெகு சிறப்பாக நடைபெற்றது.

வாழ்க மணமக்கள்!

இதய மலர்கள்

— கந்தா —

உணர்ச்சிக் கவிதைகள்

எண்ணப் பேழை —
உணர்வோ அமுது

வண்ணப் பதிப்பு
118 பக்கங்கள்

பதிவுத் தபால் செலவு உட்பட
விலை ரூ. 4.60

•

அழகன் பதிப்பகம்
18, நடராசபுரம் தெரு
மதுரை-1

அமிர்தாஞ்சனம்

மிக உதவியது

Criterion + ICT2231

போக்குவரத்தில் உண்மையான லாபம் சம்பாதிக்க "லாபம் தரும் வண்டி" தேவை

7½ டன் பார்கோ ராக்கெட்

120 H. P.

Printed & published by S. Ananthanarayanan on behalf of Messrs. Bharathan Publications Private Limited at Kalki Press, Chetpet, Madras-31
Managing Editor: T. Sadasivam

புதிய
தோற்றத்தில்!
PERFUMED
CASTOR OIL
ஸ்வஸ்திக்
பெர்ஃப்யூம்டு
கேஸ்டர் ஆயில்

[illegible] No. M. [illegible]

Registered as a Newspaper in Ceylon

THE AMALGAMATIONS GROUP, WHICH IS THE LARGEST LIGHT ENGINEERING GROUP IN SOUTH INDIA, CONSISTS OF TWENTY-SEVEN COMPANIES WHOSE ACTIVITIES COVER A WIDE RANGE....

Manufacture:

- Automotive & Industrial Diesel Engines.
- Agricultural Tractors & Implements.
- Automobile and Engineering Components.
- Pistons, Rings, Pins & Liners.
- Thinwall Engine Bearings.
- Flywheel Ring Gears.
- Diamond Tooling for Industry.
- Engineers' Cutting Tools, Point & Cutter Grinders.
- Castings, Forgings, Stampings.
- Cycle Rims.
- Lead Acid and Dry-charged Batteries for all Transport, Industrial and Tele-Communication Services.
- Paints, Pigments, Enamels, Varnishes, Plastic Emulsions and Lacquers.
- Synthetic Resins for surface coating.

Build Automotive Coaches & Trailers.
Operate Transport Services.
Own independent Evening Newspaper.
Print, Publish and Sell Books.
Advertising Consultants.
Handle Real Estate & Financing.
Produce Coffee & Tea.

The Group's Industrial Estates extend to over 200 acres and provide more than 30 separate manufacturing facilities using latest equipment and modern techniques

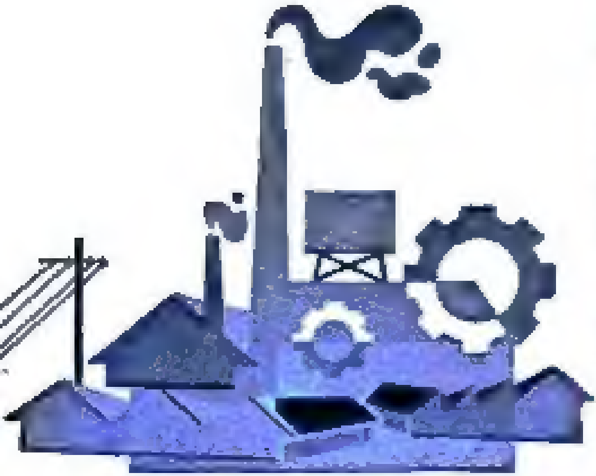

The Group's Sales are over 500 million rupees. Employ over 18,000 persons.

AMALGAMATIONS PRIVATE LIMITED
202 Mount Road Madras-2 India